

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

10

LETO 2018

LETNIK LXXVII

ISSN 0350-4573

Najboljše iz našega kotlička

Aprila smo v ribiškem domu Straža-Sava v Spodnjih Gameljnah predstavili knjigo *Najboljše iz našega kotlička*. Zbrala se je lepa družba in ob kotličku smo tudi veselo nazdravili. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo tudi prijaznim gostiteljem – ribičem Straža Sava.

Zakaj kotliček in zakaj knjiga?

Udeleževali smo se kuharskih tekmovanj, se učili, nabirali izkušnje, zmagovali, z Lidijo pa sva pogosto sodelovala v komisijah za ocenjevanje, zlasti ribjih jedi. Večina naših lepih spominov se nanaša na kotliček in druženje ob njem.

V knjigi smo zbrali naše najljubše jedi, ki jih po navadi pripravljamo v kotličku. Zavedamo se pomena zdrave prehrane, zato, če je le mogoče, v kotličku pripravljamo ribe, morske sadeže, divjačino, gobe, sadje in zelenjavo z domačega vrta ali pa nabavljamo živila na kmetijah z ekološko vzrejo in pridelavo.

Kotliček povezuje družino in prijatelje, dviguje razpoloženje, vzpodbuja tek, tudi tekmovalnost, omogoča pa pripravo zdrave hrane in nebeško okusnih jedi, vzpodbuja razpravo o hrani, s čimer se širita znanje in kakovost prehrane. Ne smemo pozabiti, da so dandanes največje dragocenosti družina, prosti čas, neokrnjena narava, dobra družba, neoporečna hrana in zdravje.

O kotličku

To, da so ljudje začeli uporabljati kotliček, je pomenilo veliko več za razvoj človeške vrste, kot si lahko sploh zamislimo.

Ne predstavljam si natančno, kako so ljudje živeli in jedli pred uporabo kotlička. Indijanci v Severni Ameriki so znali kuhati v bizonovi koži nad ognjem. Taka »posoda« je bila uporabna tudi dva dni, tretji dan pa so pojedli še kožo.

Zdaj je kotliček predvsem konjiček ljubiteljev dobre kuhinje in zdravega bivanja v naravi. Ob kotličku se zbiramo, družimo, zabavamo, uživamo v raznolikosti okusov, tekmujemo ...

Avtorji knjige: družina Omerzu. Zadaž sta Stane in Lidija, spredaj Matic, Mitja in Jan.

Nobena hiša ne bi smela biti brez njega. Priprava hrane zunaj je veliko zabavnejša, jed pa veliko bolj tekne. Zunaj lahko kuhamo v vseh letnih časih!

Kakšen kotliček?

Ko boste iskali kotliček zase, boste na trgu našli emajlirane, litoželezne, take iz nerjavne pločevine in bakrene. Vsi so dobri, vendar ...

Emajlirani imajo najkrajšo dobo trajanja; če ga poškodujete, se bo

V knjigi je na 150 straneh mogoče najti več kot 180 izbranih receptov, krasi jo več kot 250 barvnih fotografij. Recepti so tematsko razdeljeni v pet poglavij: iz potoka, reke ali jezera, iz morja, iz gozda, s kmečkega dvorišča, z domačega vrta.

emajl hitro odluščil, na tistem mestu bo kmalu nastala luknja. So pa najcenejši.

Litoželezni so zelo težki, nerodni za delo in transport. Odlični so za močne golaže, v njih boste jed le stežka prežgali. Zoprni pa so zaradi rjavenja, tudi čiščenje je zahtevnejše kot pri drugih kotličkih, pa še dražji so od emajliranih. Zaradi poroznosti sive litine ali »gusa« jih je težko temeljito očistiti. Da ne bi rjaveli, morajo biti mastni, mast pa s časom postane žarka in lahko vpliva na okus jedi, ki jo boste pripravljali.

Kotlički iz nerjavne pločevine so primerni, vendar dražji od obeh prej opisanih. So trpežni in enostavni za vzdrževanje, delujejo pa nekoliko hladno in sterilno.

Najboljši so bakreni kotlički. Bakren kotliček mora biti vlečen, še bolje pa kovan iz enega kosa, brez varov. Ušesca za ročaj morajo biti bakrena, ročaj pa železen.

Pri neredni uporabi baker oksidira in na površini nastane tako imenovani zeleni volk. V večjih količinah lahko škoduje zdravju, zato mora biti bakrena posoda z notranje strani oblita z raztaljenim kositrom (cinom).

Cena bakrenega kotlička je primerljiva s ceno kotlička iz nerjavne pločevine. Vsak pa potrebuje še stabilno trinožno stojalo z verigo za obešanje kotlička.

Kotliček je naložba v boljše življenje. Zdaj pa le nazaj k naravi!

Stane Omerzu

racocon.slovenia@iol.net

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

NE SPREGLEJTE

Najboljše iz našega kotlička
Stane Omerzu 282

UREDNIKOVA BESEDA

Spoštovani bralci
Igor Holy 284
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 284

OHRANIMO NARAVO

Jezero Komarnik
Milan Štraus 285

RIBIŠTVO

Kratka zgodovina sladkovodnega ribogojstva
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 288

REPORTAŽE

Vrnitev
Krištof Cuderman 290

ALI JIH POZNAMO

Lepota je v podrobnostih
Jure Ušeničnik 293

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Operacija linj
Lenart Levičar Bahtijari 296

MEDNARODNA PRVENSTVA

Zmaga Italije, soliden nastop Slovenije
Jože Šmejc 299
Pokal Alpe-Jadran Madžarom, prehodni pokal
glasila Ribič Celjanom
Tone Škrbec 303

DRŽAVNA PRVENSTVA

Naslov prvakinja osvojila ekipa RD Pesnica - Lenart
Aleksander Kolar 304

SREČANJA

Srečanje vojnih veteranov ribičev
Stanko Žitnik 307
Ptujski ribiči okronali ribiškega carja
Stanko Žitnik 307

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Tradicionalno druženje ribičev
Roman Zupanc 308
Delo z mladimi ribiči
Avgust Skrbiš 309

EN DAN Z RIBIČI

Ribiško praznovanje na Koroškem
Lenart Levičar Bahtijari 310
Počasi se kažejo rezultati dela z mladimi
Lenart Levičar Bahtijari 310
»Vsi moramo biti varuhi narave«
Lenart Levičar Bahtijari 312

MLADI RIBIČ

Ribiči obiščejo Jakčevo šolo
Nuša Božičnik 314

MUHARSKI KOTIČEK

Muhe na cevkah
Tomaž Modic 316

RIBIČI KUHAJO

Nadevan paradiznik s surovim mesom tolstolobika
in pečeno meso tolstolobika z melancanami
Borut Jerše 318

ZA RAZVEDRILO

Križanka, sudoku
Jože Petelin 319

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Spoštovani bralci,

verjetno se še spominjate prispevka z naslovom Kam so vse vrednote šle...? avtorja Toneta Škrbca, objavljenega v Ribiču, 6/2018. V njem je pisal o redni letni skupščini RZS in nepravilnostih (kršitve statuta), ki so se dogajale na njej. Pri tem je posebej izpostavil odgovornost dveh najvišjih funkcionarjev RZS (predsednika RZS in predsednika pravne komisije), še zlasti, ker sta oba pravnik in zato po strokovni in moralni strani še toliko bolj odgovorna za zakonito delo skupščine.

Upravni odbor (UO) je vsebino prispevka skupaj z vprašanji, ki mu jih je v povezavi z omenjenimi nepravilnostmi postavila RD Novo mesto, obravnaval na 7. seji tega mandata pod 3. točko dnevnega reda. V razpravi so razpravljavci avtorju, s tem pa posredno odgovornemu uredniku, očitali *bombastičen naslov članka, diskreditacijo dveh posameznikov, osebno obračunavanje, žaljive obdolžitve, ki pomenijo kaznivo dejanje*, in zaključili, da je *tak članek v Ribiču nedopusten*.

Ker so zapisniki sej UO javno dostopni na spletni strani RZS, sem ribiški javnosti dolžan pojasnilo. Hude obtožbe v zapisniku omenjene seje UO bi namreč utegnile popačiti dejstva in imeti neprijetne posledice za avtorja prispevka in zame kot urednika, po zakonu odgovornega za vsako objavljeno informacijo.

Na seji UO nisem bil navzoč, zato sem zahteval zvočni posnetek razprave. Poleg zapisanega sem v njem slišal tudi **poziv k takojšnji izredni odpovedi pogodbe o zaposlitvi odgovornemu uredniku**, da bo **objava prispevka s podobno vsebino naslednjic opredeljena kot delovna napaka odgovornega urednika** (kar zelo diši po razlogu za odpoved delovnega razmerja...) in podobno. UO je potrdil izpodbojnost sklepov seje skupščine RZS in predvidel njeno ponovitev v jesenskem času – predsednikovo obvestilo smo objavili v Ribiču, 9/2018, in na spletni strani RZS. Z nobenim sklepom pod to točko ni opredelil odgovornosti za ponesrečeno sejo skupščine, kot tudi ne materialnih posledic ponovnega sklica.

Po zaključku razprave pod 3. točko pa je UO sprejel tudi sklep, citiram: **Prispevki, ki vsebujejo žaljivo vsebino ter osebna razvrednotenja, se v glasilo Ribič ne objavljajo**.

Na sklep UO odgovarjam, da takih prispevkov v Ribiču ne objavljam in jih tudi ne bom, ker mi tako nalagajo: Ustava RS Slovenije, Zakon o medijih, Kodeks novinarjev, Pravilnik o izdajanju glasila Ribič ter njegova programska zasnova, znotraj česar smo odgovorni urednik in sodelavci – avtorji svobodni in neodvisni. Moramo pa spoštovati resnico in pravico do obveščeniosti zainteresirane (ribiške) javnosti, zato ne bomo popuščali pod nobenimi pritiski in pristajali na cenzuro objav. V demokratični družbi ima sleherni človek, skladno z navedeno zakonodajo, pravico povedati svoje mnenje, pri čemer ni nujno, da ima prav.

Na seji skupščine sem osebno prisostvoval in lahko potrdim, da avtor v prispevku ni zapisal ničesar, kar ne bi bilo res. V njem ni nikogar omenil na način, ki bi ga bilo mogoče razumeti kot žaljiv način pisanja ali celo osebno žalitev. Nikomur ni očital ničesar, kar z osnovno temo ne bi bilo v neposredni povezavi, zato očitka diskreditacije ni morem razumeti drugače, kot da tisti, ki so se s svojimi dejanji diskreditirali sami, poskušajo diskreditacijo podtakniti avtorju prispevka. Le-ta pa je v njem še posebej poudaril svojo željo po verodostojni obveščeniosti ribiške javnosti in dobronamernosti, iz česar ni zaznati namena očitanih dejanj.

Bistvo zapleta vidim v tem, da je bila zapisana resnica tokrat neprijetna. Razgalila je nepravilnosti pri delu skupščine, ki je neskladno s statutom RZS sklepala o zelo resnih in za RZS lahko tudi usodnih zadevah z dolgoročnimi posledicami ter s prstom pokazala **na odgovorne in soodgovorne**. Le-ti so se v veri v lastno nedotakljivost odeli v plašč vzvišene užaljenosti, slednjo pa poskušali brez strokovnega argumenta in pravne podlage prikazati kot žaljivo obdolžitev in osebno diskreditacijo. Lahko bi izkoristili pravico do popravka oz. odgovora, ki jo predvideva Zakon o medijih, pripravili odgovor in ga v zakonitem roku posredovali za objavo v Ribiču, pa ga niso. Lahko bi zahtevo za presojo o domnevno storjeni jim krivici naslovili Častnemu novinarskemu razsodišču, kjer je mesto za reševanje tovrstnih zapletov, pa je niso. So si pa vzeli pravico presojsati in odločati o stvareh, ki niso v njihovi pristojnosti in predlagali rešiti zaplet v stilu *ubijmo kurirja*, ker je očitno krivda na tistem, ki je na greh pokazal, in ne na tistem, ki ga je storil.

Zakaj torej prizadeti niso ukrepali skladno z zakonsko priznanimi pravicami? Zvočni posnetek seje UO je namreč razkril še nekaj: Predsednik pravne komisije (in član UO), ki je na skupščini glasoval kot predstavnik dveh RD z dvema dvignjenima rokama, pa po Statutu RZS kot član UO sploh ne bi smel glasovati (pomeni: ne bi smel biti član Skupščine RZS), **je na seji UO izjavil, da je vedel, da tega ne bi smel, pa je to kljub temu storil. Da njega ne bo več zraven oz. bo vračal v enaki meri, če bo UO podpiral takšno uredniško politiko glasila Ribič**. Izjava se mi je zdela tako neverjetna, da sem, osupel od presenečenja, posnetek zavrtel nazaj in tisti del poslušal znova. In še enkrat – in trikrat slišal enako. Res je, kot je zapisano, le da tega kot povzetek razprave ne boste prebrali v zapisniku.

Iz tega zaključujem, da je tisti, ki je za predsednikom prvi v skrbi zakonitosti delovanja RZS, zavestno kršil njene predpise, javnost okoli sebe pa želi prepričati, da je pisati o tem osebna diskreditacija, žalitev ipd. In predvsem: javnost o tem ne sme ničesar vedeti. Če bo izvedela, bo to od zdaj naprej delovna napaka odgovornega urednika... Ne bom se spuščal v podrobnosti, pričakovati pa bi bilo, da ga na domnevno nezakonito početje opozori predsednik RZS, ker preprosto ne verjamem, da slednji ne bi vedel, kaj je zakonito in kaj ni, in kaj delajo njegovi funkcionarji. Če pa ne ve, še toliko slabše. Mnenje o tem pa naj si ustvari vsak sam.

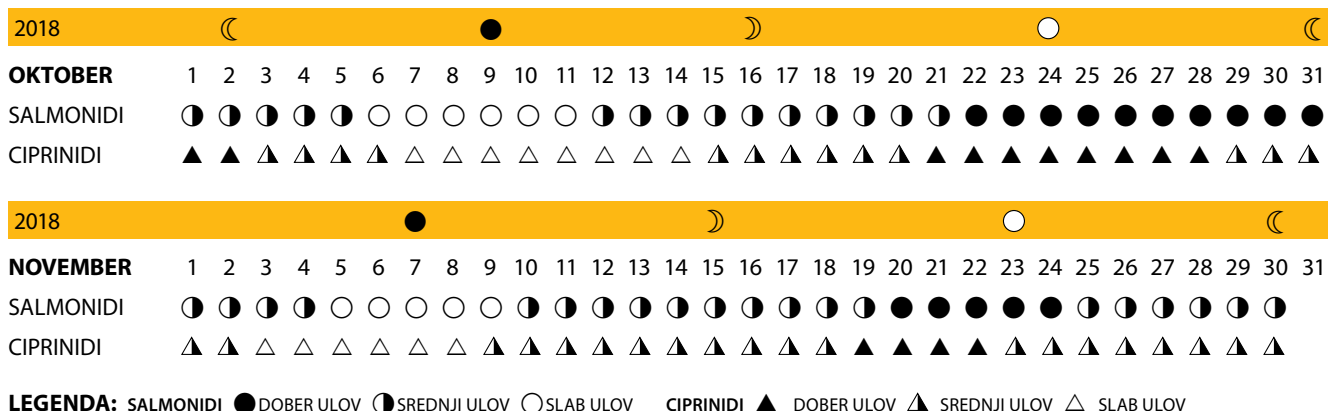
Tokrat se tudi sam pridružujem avtorju Tonetu Škrbcu pri naslovnemu vprašanju prispevka o skupščini: Le kam so šle vse vrednote? Kajti biti funkcionar pomeni, vsaj zame, veliko čast in odgovornost, saj temelji na zaupanju javnosti, ki ga je izvolila na funkcijo. Zato je po mojem globokem prepričanju funkcionar lahko predvsem časten in čist človek visoke moralne drže z izbrušenim odnosom do etičnih načel. Biti funkcionar ni privilegij, ampak moralna zaveza do tistih, ki so ga izvolili oz. so mu zaupali funkcijo. Funkcionar, ki izda zaupanje, ga zlorabi ali kako drugače umaže, funkcije ni vreden.

Prijazno pozdravljeni!

Igor Holy,
odgovorni urednik glasila Ribič

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULUV ○ SREDNJI ULUV ○ SLAB ULUV CIPRINIDI ▲ DOBER ULUV ▲ SREDNJI ULUV △ SLAB ULUV

Jezero Komarnik

Ob pogledu na jezero Komarnik s Črnim lesom v ozadju bi vsakdo pomislil, da gre za košček narave, ki jo človeška sla po uničevanju še ni dosegla. Šele ko prideš bliže, spoznaš njegovo umetno poreklo, ki pa ga je narava skrila z divjo razrastjo močvirskega rastlinstva in obilico najrazličnejšega živalstva ter tako iz njega oblikovala edinstveno naravno učilnico za vse stopnje ekološkega izobraževanja.

Jezero Komarnik je nastalo s pregraditvijo Partinjskega potoka. Njegov nastanek sega v 16. stoletje, ko ga je grofovsko rodbina Herbenstein uporabljala za gojitev rib. Leta 1967 pa je takratno vodno gospodarstvo za cilje uravnave vodnega režima in poplavne varnosti zgradilo zahodni visokovodni zemeljski nasip in posodobilo vodno infrastrukturo ter mu tako izrazilo njegovo umetno poreklo.

Geografski in hidrološki podatki

Jezero Komarnik je umetnega porekla z naslednjimi geografskimi in hidrotehničnimi podatki (ARSO):

- lokacija jezera: občina Lenart v Slovenskih goricah;
- povodje: Drava – Pesnica;
- vodotok: Partinjski potok;
- prispevna površina Partinjski potok: 10,40 km²;
- prispevna površina jezera: 11,60 km²;
- minimalna kota jezera: 235,50;
- obratovalna kota jezera: 237,35;
- maksimalna kota jezera: 238,05;
- površina jezera na obratovalni koti: 298.000 m²;
- površina jezera na maksimalni koti: 312.000 m²;
- prostornina jezera na obratovalni koti: 550.000 m³;
- prostornina jezera na maksimalni koti: 770.000 m³;
- višina pregrade – nasipa: 3,75 m;
- širina krone pregrade - nasipa: 3 m;
- dolžina obale jezera: 2.200 m;
- dolžina v sredinski osi jezera: 830 m;
- širina v sredinski osi jezera: 445 m;
- povprečna globina jezera na obratovalni koti: 1,50 m;
- največja globina jezera na obratovalni koti: 2,50 m.

Namembnost in upravljanje ter vzdrževanje vodne infrastrukture jezera

Jezero Komarnik ima status grajene javne vodne infrastrukture in je vpisan v Seznam obstoječe javne vodne infrastrukture za varstvo pred škodljivim delovanjem voda (Uradni list RS,

Jezero Komarnik v prostoru Slovenskih gor (Geopedia)

številka 63/06, 96/06) v upravljanju Ministrstva za okolje in prostor – Direktorata RS za vode, njegovo vodno strukturo pa vzdržuje koncesionar VGP Drava Ptuj. Ne glede na ta status pa je prvenstveno naravni rezervat z zabeleženo stalno ali občasno prisotnostjo 193 vrst ptic, 300 vrst hroščev, 35 vrst kačjih pastirjev, 24 vrst dnev-

nih metuljev, vidre, pižmovke, ... ter zarastjo starega močvirskega gozda in makrofitov.

Z zapisi o drugi večnamenski rabi vode jezera Komarnik se ne morem strinjati. Če izvzamem osnovno rabo uravnavanja vodnega režima, mu lahko na podeljeni status botanične in zoološke naravne vrednote državnega

Jezero Komarnik iz zraka (Geopedia)

Jezero Komarnik skozi okno ornitološkega opazovališča

Gosta zarast makrofitov s črnim lesom v ozadju in številne ptice dajejo jezeru videz neokrnjene narave.

pomena priznam samo še njegovo zgodovinsko rabo za gojitev rib. Razmišljanja o rabi te vode še za potrebe kmetijstva (namakanje) pa se mi zdijo glede na pretoke in kakovost vode Partinjskega potoka povsem neutemeljena.

Jezero je v upravljanju ZRD Maribor. Datum njenega nastanka je 12. maja 1945, ko je bilo ustanovljeno Slovensko ribarsko društvo mariborskega okrožja. 22. marca 1953 se je preoblikovalo v Ribiško društvo Maribor in z odločbo številka I/98/2-55, ki jo je 17. marca 1955 izdal Okrajni ljudski odbor Maribor – okolica, prevzelo v upravljanje tudi jezero Komarnik. 22. februarja 1959 pa se je ribiško društvo statusno preoblikovalo v današnje ZRD Maribor. Zveza ima za vzrejo rib pooblaščenega ribogojca, pridobila pa

si je tudi vzrejno dovoljenje in dovoljenje za gojitev rib za poribljavanje. Vzrejene ribe dobavlja izključno RD, ki so njene članice.

Zadnje večje vzdrževanje vodne infrastrukture jezera so opravili leta 2016 z rekonstrukcijo iztočnega objekta (meniha). Presoja objekta sicer ni v moji pristojnosti, imam pa določene pomisleke o njegovi funkcionalnosti z vidika namembnosti jezera. Vsekakor gre za pomembno odločitev posodabljanja vodne infrastrukture. Bi pa temu ukrepu moralo slediti še odstranjevanje naplavin, ki se zaradi padca transportne sposobnosti Partinjskega potoka čezmerno kopičijo v območju vtoka in zmanjšujejo celoten zajezitveni prostor jezera.

Kakovost vode Partinjskega potoka in jezera

Partinjski potok izvira na območju Zgornjih Partinj in teče skozi komunalno slabo urejeno ter kmetijsko intenzivno podeželsko območje. Gradbeno je v celotnem srednjem in spodnjem toku preoblikovan (degradiran), vključno z vsemi vodnimi viri (melioracijski jarki) ter kot tak večje naravne in ribiške vrednosti nima. Javno dostopnih podatkov o kakovosti vode potoka ni. Sodim, da je zelo obremenjen z onesnaževali komunalnega in kmetijskega izvora, ki pa se kopičijo znotraj akumulacijskega prostora jezera.

Kot za Partinjski potok tudi za jezero Komarnik ni dostopnih verodostojnih podatkov o kakovosti vode. Edini pisni vir, ki sem ga zasledil, je diplomska naloga Tinke Markoli *Kvaliteta vode v akumulacijskih jezerih na reki Pesnici* iz leta 2012. Rezultati le-te izkazujejo pri vseh pospešeno antropogeno evtrofikacijo s prekoračitvami vsebnosti nitratov, nitritov, fosfatov, ... zaradi prisotnih onesnaževal kmetijskega in komunalnega porekla. Ob njegovem zadnjem obisku pa sem tudi osebno zaznal znake:

- spiranja anorganskih in organskih materialov zaradi kmetijskih ornih in erozijskih procesov, občasnih poplavnih voda, jesenskega odpadnja listja in odmiranja makrofitov s pospešenim zmanjševanjem prostornine (globine) jezera;
- povečane zakisanosti vode;
- onesnaževanja in evtrofikacije.

Če zaznano problematiko s svojim amaterskim znanjem nekoliko poenostavim, ta pri obstoječem sistemu občasnega praznjenja jezera ni odločujoča. Bo pa v primeru stalne ojezeritve jezera postopoma prišlo do njegovega hipertrofnega stanja, posledica česar bo sprememba gostote in biomase fitoplanktona, količine klorofila, občasno cvetenje alg, čezmerno razraščanje makrofitov, ... ter s tem kopičenje odmrlega organskega materiala na dnu jezera. Ob razgradnji te organske mase bo prihajalo do pomanjkanja kisika, nastajanja žveplovodika in v anearobnih razmerah do sproščanja fosforja. Posledica bo postopna porušitev obstoječega ekosistema in biološko nazadovanje jezera. Ob njegovem spuščanju pa hipotetično lahko pričakujemo še sproščanje nakopičenega žveplovodika in nerazkrojenih organskih delcev, ki bodo z razkrojem povzročili čezmerno porabo kisika ter s tem pogin vodnih organizmov v jezeru in vplivnem

območju izlivnega dela Partinjskega potoka.

Za verodostojno oceno stanja jezera danes bi iz previdnosti predlagal:

- raziskave odločujočih fizikalnih, kemičnih in bioloških parametrov vode Partinjskega potoka;
- popis stanja padavinskega območja z analizo vpliva vseh virov evτροφizacije jezera;
- izdelavo programa sanacijskih ukrepov dviga in ohranjanja kakovosti vode ter naravnega okolja jezera.

Še najbolj priporočljivo pa bi bilo, če bi ga Direkcija RS za vode vključila v državni imisijski monitoring za periodično spremljanje njegovega ekološkega in kemijskega stanja ter na osnovi teh rezultatov ustrezno ukrepala.

Ribe in ribištvo

Partinjski potok je izven aktivnega ribiškega upravljanja. Iz vpogleda v starejše zapise, ga je prvotno naseljevalo 13 domorodnih vrst rib in rak jelševce. Žal pa ta v novejšem času zaradi neustreznih vodnogospodarskih posegov (regulacij in melioracij) ter čezmernih odvzemov vode poleti večkrat tudi presuši. Ribe v njem so prisotne le še v območju jezera Komarnik. Med njimi prevladuje srebrni koreselj (*Carassius gibelio*), psevdorasbora (*Pseudorasbora parva*), rjavi somič (*Ameiurus nebulosus*) in sončni ostriz (*Lepomis gibbosus*), najde pa se še kak jelševce (*Astacus astacus*) in nežica, ni pa znano kateri vrsti ta pripada.

Jezero Komarnik ZRD Maribor uporablja za vzrejo krapa (*Cyprinus carpio*), linja (*Tinca tinca*) in ščuke (*Esox lucius*) ter spremljajočega navadnega koreslja (*Carassius carassius*), rdečeperke (*Scardinius erythrophthalmus*) in rdečeoke (*Rutilus rutilus*), v jezeru pa je množična tudi školjka velika brezzobka (*Anodonta cygnea*). Glede na naravovarstveni status jezera sodim, da je vzreja rib v njem izredno zahtevna (brez hranjenja, vzreja izključno domorodnih vrst rib z odlovi izven časa aktivnih razmnoževalnih in rastnih procesov drugih prisotnih vodnih organizmov) in zaradi tega tudi nedobičkonosna. Je pa z vidika poribljavanja voda z ogroženim domorodnim linjem, navadnim koresljem in ščuko v slovenskem prostoru več kot dobrodošla.

V zaključku tega dela pa bi se še enkrat dotaknil Partinjskega potoka. Njegova obstoječa ureditev je za današnji čas sramotna in prav bi bilo, če bi Ministrstvo za okolje in prostor ter pristojna lokalna skupnost pristopila

Pravo veličino tega okolja doživiš, če se okoli jezera sprehodiš po odlično speljani Franckovi poti.

Številni panoji s predstavitvami na jezeru prisotnih ptic. Še bolj poučni pa bi bili, če bi neposredno ob teh celoviteje predstavili tudi prisotne domorodne ribe in rake.

k pripravi hidrotehničnega projekta, s katerim bi potoku z geomorfološkim preoblikovanjem obstoječega korita tudi v sušnih mesecih zagotovili stalno vodo ter s tem sočasno tudi bistveno izboljšali njeno samočistilno sposobnost. Potok je sestavni del jezera. Če smo tega še pravočasno zaščitili, se mi zdi prav, da tudi njegovemu vodnemu viru omogočimo obstoj vodnih organizmov, ki so ga prvotno naseljevali. Zagotavljam, da se bo učinek tega ukrepa dolgoročno odražal tudi na upočasnenih procesih zasipavanja akumulacijskega prostora ter občutno bolj kakovostni vodi Komarnika.

Rekreacija, gostinstvo in turizem

Jezero Komarnik znotraj že zamejenga naravnega rezervata ne potrebuje

infrastrukture rekreacije, gostinstva in turizma. Okoli 2.700 m dobro urejene Franckove učne poti z opazovališči in predstavitenimi panoji prisotnih ptic ter drugih vodnih živali in makrofitov je zadostna za vse tiste, ki si želijo spoznati to naravo. Bi pa bilo umestno, če bi bila predstavitev prisotnih domorodnih vrst rib in rakov celovitejša.

Povsem na koncu naj donamer-no ponudim pristojnim v razmislek ukrepe za zmanjšanje hrupa z območja avtoceste, motečega tako za živali kot za ljudi.

Milan Štraus

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

Kratka zgodovina sladkovodnega ribogojstva

Pestra in zanimiva zgodovina ribištva sega v pradavnino, ko so bile za prehrano ribe lažje dosegljive kot gozdne živali, nekaj tisoč let pred našim štetjem pa so na Kitajskem ribe celo že znali vzrejati. V naslednjih tisočletjih se je na različnih koncih sveta ribogojstvo razvijalo z različno dinamiko, ki je bila odvisna od prehranjevalnih navad ljudi, povezanimi z vero ter družbenim in socialnim statusom.

Ribogojstvo, kot ga poznamo dandanes, se je začelo razvijati šele na prelomu 18. in 19. stoletja, ko so znanstveniki s svojimi dognanji nakazali pot k intenzivni vzreji rib, ki se začne s kontroliranim razmnoževanjem. Zdaj je ribogojstvo ena najhitreje razvijajočih se kmetijskih panog, ki ima z razvojem znanosti in tehnoloških rešitev še veliko možnosti za nadaljnji napredek.

Skozi vsa obdobja davne preteklosti, ko zaznavamo znake o obstoju ljudi, ugotavljamo najrazličnejše predmete iz lesa, kosti, školjk, preluknjano kamenje, ostanke mrež in podobno, kar kaže, da je ribištvo staro, kot je staro človeštvo. Povsem gotovo je, da je bil človek prej ribič kot lovec, saj so bile ribe mnogo lažje dosegljive kot gozdne živali. Ribogojstvo v pravem pomenu besede pa se je začelo že 4000 let pred našim štetjem na Kitajskem s kontrolirano vzrejo krapov, ko so na dno ribnikov in potokov polagali posebne pletene preproge, kamor so ribe odlagale ike. Preproge z oplojenimi ikrami so potem v posebnih posodah z vodo prodajali lastnikom poplavljenih riževih polj. Ko so se ike zvalile, so zarod hranili z nežnim rastlinjem. V starem Egiptu so ribe za prehrano lovili z mušicami in mrežami, vendar pa ribištvo tam kljub ugodnim vodnim razmeram ni posebno napredovalo, saj ribe zaradi verskih razlogov niso bile priljubljene. Pri starih Grkih ob ribolovu iz potrebe zaznamo že tudi športno razsežnost, iz Homerjevih zapisov pa je razvidno, da so bile ribe hrana predvsem siromašnih ljudi. K razvoju ihtiološke znanosti je veliko doprinesel Aristotel, ki je poznal že 110 vrst rib in je začetnik zoološkega sistema. Aristotela sta zanimali tudi že razmnoževanje in prehrana rib. Čeprav so stari Rimljani v prehrani cenili le težko dosegljive ribe, so prvi začeli graditi ribnike in imajo zato pomemben vpliv na razvoj ribogojstva. Najprej so jim ribniki služili kot shrambe; da so bile ribe dostopne za prehrano, ko pa so videli, da se v ribnikih ribe razmnožujejo, je bila to osnova za začetek ribogojstva.

V Evropi so začetniki ribištva in ribo-

Prof. Ivan Franke, starosta slovenskega ribogojstva (foto: I. Holy)

Valjenje iker v Zuggovih kozarcih v vališču RD Sevnica (foto: I. Holy)

gojstva menihi, ki so v 13. in 14. stoletju po Evropi razširili krape. V tistem času se je posebno v krščanskih samostanih uveljavila kultura ribnikov, v katerih so imeli menihi ribe za vir beljakovin v postnem času. Samostani so bili navadno postavljeni ob rekah in jezerih, kjer so bile možnosti za vzdrževanje shramb za ribe vse leto, v vsakem samostanu pa je bil zanje zadolžen eden od menihov. Sčasoma so začeli ribnike tudi graditi ter v njih krape kontrolirano razmnoževati in jim dodajati hrano, tako da so bili nenehno preskrbljeni z ribami. Krap je bil zelo hvaležna vrsta, saj je razen tega, da ima okusno meso, tudi razmeroma nezahteven. Nekaj časa preživi zunaj vode, je nezahteven za prevoz, je zelo ploden in se hitro množi. Kljub temu se je resnejša vzreja krapov začela, ko je nemški ribogojec Jan Dubisch (1813–1888) razvil Dubišev sistem vzreje krapovskih mladici. Od tedaj naprej so se po vsej Evropi začeli pojavljati številni ribniki, vzreja pa se je čedalje bolj izpopolnjevala. Intenzivno so začeli proučevati prehrano in s pravilnim dodajanjem krme znatno povečali proizvodnjo. Še vedno so v omenjenih predelih Evrope največji vzreditelji krapov.

Nasprotno od vzreje krapov pa se je vzreja postrvi začela razvijati šele, ko je bila omogočena umetna drstil. Naravoslovna znanost in z njo tudi proučevanje rib (ihtologija) sta se začela v renesansi, ko se je začelo vsesplošno prebujenje. Osnove sistematike rib je postavil Karl Linné (1707–1778), ki ga poleg Aristotela štejemo za očeta ihtiologije. Konec 18. stoletja in v začetku 19. so znanstveniki, med katerimi je najvidnejši Cuvier (1769–1832), nadaljevali s raziskovanjem predvsem anatomije in fiziologije rib, kamor sodi tudi proučevanje razmnoževanja, kar je bil temelj za vzrejo postrvi. Prvi v zgodovini je postrvi umetno drstil francoski menih Dom Pichon leta 1420, ko je v rekah nabiral postrve ike in jih valil v lesenih škatlah, zakopanih v pesek. Uradni začetek sodobne vzreje rib pa je bil šele 300 let kasneje, ko je Nemeč Stephan Ludvig Jacobi (1711–1784) postrve ike prvič oplodil na način, kot ga

uporabljamo tudi dandanes, leta 1725 pa je bilo v Vestfaliji ustanovljeno prvo vališče. Žal je bilo to odkritje objavljeno le v tamkajšnjem lokalnem časopisu in ponovno je minilo skoraj sto let, da sta preprosta francoska ribiča Gehin in Remy na podoben način ponovno oplodila postrvje ikre. Tokrat je odkritje padlo na plodna tla in je kmalu dobilo posnemovalce po vsem svetu. Za to imata zasluge francoska vlada in akademija znanosti, ki sta podprli aktivnosti, oba ribiča pa nagradili in v Alzaciji ustanovili vališče.

V Ameriki so zvalili prve ikre leta

vzdržljive, hitreje rastejo in prenesejo večjo gostoto naselitve.

Leta 1890 so danski ribogojci začeli uvajati vzrejo postrvi v zemljenih ribnikih z dotokom sveže vode. Po danskem vzoru so želeli ribogojstvo razvijati tudi Norvežani, vendar manj uspešno, ker je na Norveškem temperatura vode prenizka. Zato pa so leta 1912 Norvežani prvič poskusili šarenko vzrejati v morju. Šele leta 1950 so tehnologijo vzreje postrvi tako izpopolnili, da se je proizvodnja začela hitro večati: leta 1965 je znašala 500.000 ton, leta 1974 pa že 2.200.000 ton na leto. Še več: norveška

vojvodine kranjske (1689). Njegovi opisi ribolova so tako slikoviti in izpovedni, kot jih lahko prebiramo tudi v raznih ribiških zgodbah. Sedemdeset let kasneje (1758) je Franc Anton plemeniti Steinberg po Valvazorjevem vzoru v knjigi Temeljito poročilo o na Notranjskem ležečem Cerkniškem jezeru še slikoviteje opisal ribolov. V poglavju, ki ga je v celoti namenil ribištvu, je opisal tudi pravila ribolova. Sodobno ribogojstvo pa se je začelo z že prej omenjenim profesorjem Ivanom Franketom.

Zdaj je po podatkih Registra objektov akvakultur in komercialnih ribnikov pri

Sodobna postrvja ribogojnica (foto: V. Jenčič)

1871, na Japonskem pa 1876. Poskuse z valjenjem iker in vlaganjem zaroda v reke so ne preveč uspešno intenzivno nadaljevali do leta 1888. Francija, Nemčija, Anglija, Amerika in Japonska so bile vodilne države pri uvajanju umetnega valjenja iker in naredile še korak naprej ter začele postrvi pošiljati po svetu. Anglija je na primer postrvi pošiljala v Novo Zelandijo in Avstralijo, ki sta bili njeni koloniji.

Vest o uspešni izvalitvi iker v Franciji se je hitro širila po Evropi in prišla tudi do nas. Ribičem je verjetno dobro znano, da je profesor Ivan Franke (1841–1927) leta 1881 v mlinu na Okroglem pri Kranju v tedanji vojvodini Kranjski prvi izvalil postrvje ikre. Prof. Ivan Franke je bil slikar, pesnik, pisatelj, športni ribič in ribiški strokovnjak ter velja za pionirja ribogojstva v Sloveniji. Že naslednje leto po prvi uspešni izvalitvi iker je na reki Kokri sezidal prvo vališče, ki je bilo za tiste čase zelo učinkovito. Profesor Ivan Franke je leta 1890 iz Amerike pripeljal tudi šarenko, katere vzreja je konec 19. stoletja v Evropi zelo napredovala. Izkazalo se je namreč, da ameriške vrste postrvi v Evropi bolje priraščajo kot domače potočne postrvi. Šarenke so bolj

tehnologija vzreje se je kmalu razširila po vsem svetu.

Navzlic temu pa je vendarle razvoj ribogojstva omejen zaradi bolezni, ki so začele ogrožati ribe v intenzivni vzreji in zaradi neprimerne prehrane. Šele ko je napredovalo poznavanje, preprečevanje in zdravljenje bolezni, je bil postavljen temelj za nadaljni razvoj, iznajdba suhih pelet v prehrani rib pa je bila prava revolucija in je omogočila industrializacijo ribogojstva.

Z manjšanjem ulova rib ob hkratni večji porabi in povpraševanju rib za prehrani ljudi je postalo ribogojstvo po vsem svetu čedalje pomembnejše. Ob napredku poznavanja imunologije rib, lastnosti povzročiteljev bolezni ter preprečevanja okužb, genetiki, tehnoloških možnostih ugotavljanja ter uravnavanja kakovosti vode, poznavanja različne prehrane in podobno, zdaj razvoju ribogojstva in širitvi vzreje na nekatere druge vrste rib ni videti konca.

V Sloveniji je ribolov prvič omenjen leta 1377 v Tolminskem urbarju, kjer je zapis o plačevanju davkov na ribolov. Konec 15. stoletja o ribolovu v Cerkniškem jezeru piše Janez Vajkard Valvasor v Slavi

Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano 233 postrvijih in 85 krapovskih ribogojnic. Večina med njimi ima majhno proizvodno zmogljivost. Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije smo leta 2016 vzredili 945.600 kg postrvi in 216.100 kg krapov. Proizvodnja je bolj ali manj ves čas stalna.

Poleg vzreje za prehrano vzrejamo tudi potočno postrv, zlatovčico, lipana, soško postrv in nekatere krapovce za poribljavanje ribolovnih voda.

Tudi v Evropi se proizvodnja najpomembnejših vrst rib ne spreminja prav veliko. Na leto vzredimo približno 1,5 milijona ton lososa, 400.000 ton šarenke, 60.000 ton krapov 500 ton ščuk, 4.000 ton jegulj in 5.500 ton jesetra.

Prof. dr. Vlasta Jenčič

Literatura

Bojčić, C. in sodelavci (1982) Sladkovodno ribarstvo, JUMENA, Zagreb
<http://www.kgzs.si/gv/kmetijstvo/ri-bogojstvo.aspx>
http://www.mkgp.gov.si/delovna_podrocja/ribistvo/akvakultura/vzreja_sladkovodnih_organizmov/

Vrnitev

Vsak krapar ima določeno jezero, na katero je iz takšnih ali drugačnih razlogov še posebej navezan. Jaz sem navezan na več jezer in na vsakega od njih z določenim razlogom. Eno od njih je jezero Pelagičevo v Bosni. Tri leta so minila od mojega zadnjega ribolova na njem in po spletu različnih okoliščin sem se letos tja vrnil ponovno.

Jezero Pelagičevo ima v mojem srcu posebno mesto. Leta 2014 sem se prvič odpravil na ribolov v Bosno s ciljem, da ujamem krapa prek 50 lb (22,7 kg). To mi je takrat več kot uspelo, kajti ujel sem krapa prek 70 lb, točneje 32 kg. Pred mojim ulovom je bil rekord jezera dobrih 28 kg in niti pomislil nisem, da bi lahko ujel krapa prek 30 kg. Hkrati sem z omenjenim ulovom postavil tudi tedanji rekord Bosne in od takrat sem na jezero zelo navezan.

Maj

Za svoj drugi letošnji ribolov sem načrtoval ribolov v Nemčiji, vendar so se načrti v zadnjem trenutku spremenili in odpravil sem na ribolov v Bosno na jezero Pelagičevo. Ribolovi v začetku maja so vedno zelo odvisni od vremena in temperature vode. Na večini jezer se namreč krapji v maju drstijo in to obdobje je za ribolov zelo težavno. Po predhodnih informacijah z jezera sem vedel, da krapji še niso začeli s pripravami na drst, pri pregledu vremenske napovedi za naslednje dni pa sem bil prepričan, da se bo to zelo kmalu zgodilo.

Pelagičevo

Zaradi zapletov s koncesijo rezervacije na jezeru trenutno niso mogoče, zato sva z očetom ob prihodu na jezero najprej pogledala, katera mesta so sploh na voljo. Ko sem videl, da je prosto moje srečno mesto številka 14, kjer sem lovil leta 2014, sva se brez pretiranega razmišljanja odločila za ribolov na njem. Mesto je nekje na sredini obale jezera in je strateško zelo dobro v omenjenem letnem času. Odpravila sva se na mesto in hitro pripravila vso potrebno opremo ter postavila šotor. Dogovorila sva se, da bom jaz lovil na levi strani, oče pa desni. Takoj sem začel s hranjenjem, saj sem točno vedel, kje moram loviti. Naredil sem dve povezani krmišči, ki sta bili nekje na oddaljenosti od 90 do 100 metrov od obale. Globina je bila od 2,8 do 3,5 metra. Na raz-

Mavrica nad jezerom Pelagičevo

dalji dobrih petnajstih metrov sta namreč platoja, zato se je globina hitro spreminjala. Dno je bilo kamnito, med platojema pa je bilo po dnu okoli 10 cm trdega mulja. Prav ob-

močje med platojema sem izbral za sredino mojega krmišča. Dve povezani krmišči sem delal zato, da bi se izognil amurjem in somom. S tem, ko sem hranil večjo površino, je po mojih izkušnjah manj možnosti, da pridejo na krmišče. Predvsem amurji obožujejo večjo količino hrane na majhnem območju.

Spušcanje s pomočjo mreže za tehtanje je obvezno.

Hrana in oprema

Tokrat sem lovil z boljji Dynamite The Source in Complex-T, hranil sem mešanico velikosti 12,15 in 20 mm, poleg pa sem hranil tudi mešanico Dynamite Swim stim pelletov. Uporabljal sem najlon Fox Exocett 0,40 mm, naveza pa je bila narejena iz Coretex Matt 35 lb in trneka Wide Gape Beaked 4.

Gibanje krapov

Jezero Pelagičevo je zagotovo zelo specifično predvsem zaradi enega razloga: v njem krapov ni veliko in večinoma se zadržujejo v dveh velikih jatah, le nekaj se jih giblje posamezno. Če na ribolovnem območju ni ene od dveh velikih jat, je navadno zelo malo možnosti za prijem. Če namreč krapov ni v

Uporabljal sem boilije The Source in Complex-T.

Največji krap tokratnega ribolova: 24,2 kg

Čeprav so bili amurji zelo veliki, mi nikakor niso pri srcu.

Usnjar za dobro jutro

bližini krmišča, si ga z veseljem privoščijo amurji in somi, ki jih je v jezeru veliko.

Prvi štirje dnevi

Prva noč je minila mirno, kar je bilo tudi pričakovati. Zjutraj sem dočkal prvi prijem. Po dolgem boju mi je v mrežo uspelo zajeti 24,2 kg težkega usnjarja. To je bil moj najtežji ulovljeni krap letos in zelo sem ga bil vesel. Tudi očetu je kmalu prijel manjši krap, sledila pa sta mu dva amurja, katerih nisva bila vesela. Pogosto se namreč zgodi, da ko enkrat pridejo na krmišče, to pomeni, da jih bo treba ujeti kar nekaj, hkrati pa pojedjo vso hrano. Veselilo pa me je, da sem proti večeru v bližini svojega krmišča videl iz vode skočiti tri krape in nadejal sem se novih prijemov. Eneega sem ponovno dočkal naslednje jutro; tokrat je bil usnjar 20,6 kg. Ribolov se je začel več kot odlično, vendar se je situacija hitro spremenila.

Vreme je bilo zelo lepo in občutno pretoplo za začetek maja, temperatura ozračja je bila namreč 31 °C.

Drugi dan sem se v opoldanskem času sprehodil okoli jezera, da bi pozdravil nekaj prijateljev, ki so prav tako lovili na jezeru. Ko sem prišel do najplitvejšega dela jezera, sem videl prav tisto, česar sem se bal pred prihodom na ribolov: zaliv je bil poln krapov, ki so se začeli pripravljati na drst. Vedel sem, da nama to v prihodnjih dneh na najinem mestu ne bo prineslo uspeha. V ribolovu vedno poskušam biti pozitiven, vendar mi velikokrat izkušnje iz preteklosti govorijo, kaj lahko v dani situaciji storim in kaj lahko pričakujem. Tokrat so se moja predvidevanja uresničila. V naslednjih štiriindvajsetih urah sva ostala brez prijema, ujela sva zgolj vsak enega amurja. Res sta bila težka 22 in 26 kg, ampak ne glede na velikost mi te ribe ne pomenijo zadovoljstva.

Tretji dan popoldne je do naju prišel ribiški čuvaj in nama dejal, da je mesto številka 20 prosto in da se, če želiva, lahko preseliva tja. Po navadi se ne odločam za menjave mesta, tokrat pa se mi je to zdelo dobra in smiselna ideja. Hitro sem

preveril vremensko napoved. Videl sem, da bo v prihodnjih dneh ostalo vroče, kar je pomenilo, da bodo krapji ostali v plitvem delu. Pohitela sva in se preselila, kolikor mogoče hitro, da bi nama uspelo še pred mrakom nahraniti in nastaviti palice. Do časa, ko so na plano prišli številni komarji, sva imela vse urejeno in pripravljeno za prvo noč na novem mestu. Dolgo sem sedel ob palicah in spremljal, kako so se krapji metali iz vode. Po mojem občutku je bila večina krapov v tistem delu jezera.

Peti in šesti dan

Do jutra je oče ujel tri krape, najtežji je tehtal 17,8 kg, in enega soma, težkega okoli 15 kg. Na moje začudenje sem jaz ostal brez prijema. Spraševati sem se začel, kje sem naredil napako in kmalu sem spoznal, da sem naredil resnično osnovno napako. Na tistem mestu sem lovil pred leti in sem ga poznal zelo dobro. Loviti je treba povsem blizu nasprotnega brega na globini nekje od 1,5 do 1,8 metra. Takrat sem tam lovil zelo uspešno. Tokrat pa sem naredil

Izdelki Fox so nepogrešljivi pri hranjenju.

Krapi so se sončili in pripravljali na drst.

Oče s krapom, težkim 17,8 kg

je ujel le manjšega soma, o krapih pa ni bilo ne duha ne sluha.

Polovica mest na jezeru je bila praznih in ni nama preostalo drugega, kot da se še enkrat preseliva. V vsej svoji karieri se nisem nikoli dvakrat selil na enem ribolovu, tokrat pa se

Izjemen borec: 21,1 kg

Izdelki Fox, ki sem jih uporabljal tokrat.

napako: želel sem loviti enako, nisem pa upošteval dejstva, da je bil tokrat vodostaj vsaj en meter nižji. Med hitenjem sem palice enostavno nastavil na enako razdaljo od obale, nisem pa preveril, kolikšna je globina na prvi kaskadi. Označevalnega plovca (markerja) nisem želel metati, saj sem mislil, da vem, kje moram loviti, hkrati pa nisem želel plašiti krapov v bližini.

Čez dan so se krapi sončili na površini, jaz pa sem si vzel čas in palice nastavil tako, kot je treba. Razdaljo sem skrajšal za dobra dva metra, kjer je bila globina 1,6 metra. Naravnost šokiralo pa me je dejstvo, da sem ob pogledu na vremensko napoved ugotovil, da se je le-ta spremenila za praktično 100 %. Za naslednji dan je bilo namreč izdano opozorilo za močnejša lokalna neurja, temperature v naslednjih dneh pa naj bi bile največ do 18 °C. Spet nisem bil optimističen, prepričan sem bil namreč, da se bodo krapi ob tako nagli ohladitvi ponovno premaknili v globlji del jezera.

Ampak pred nama je bila še ena noč, in to uspešna. Moja predstavitev vab se je obrestovala in ponoči sem ujel štiri krape; najtežji je bil luskinar, težak 21,1 kg.

Zadnjih pet dni

Popoldne nas je res zajelo močno neurje. Deževalo je dve uri, šotor pa je komaj kljuboval močnim sunkom vetra. Proti večeru se je umirilo in občutek na hladnem in svežem zraku je bil zelo prijeten. Ni pa bilo prijetno opazovati, kako so se krapi v veliki jati premikali iz plitvega dela proti globljemu delu jezera. Na približno pol minute so skakali iz vode in z vsakim skokom so bili dlje od najinega mesta. Ni trajalo dolgo in skokov nisem več videl, saj so krapi izginili v drugi del jezera pri mestu številka 25. Vsedel sem se na stol in razočarano rekel očetu, da upam staviti, da do jutra ne bova ujela niti ene ribe. On je temu oporekal, saj je večni optimist. Vendar so se moja predvidevanja ponovno potrdila. Oče

je zgodilo prav to. Ampak krapom se je treba prilagoditi in če je možnost, to tudi naredimo.

Vendar tokratna selitev ni bila uspešna. V naslednjih dneh sva namreč ujela samo dva manjša krapa, šest somov in pet amurjev. Krapi enostavno niso bili aktivni, ne glede na to, da so vsake toliko časa s svojimi skoki kazali svojo prisotnost. Očitno je bila temperaturna razlika zanje prevelik šok. Hkrati pa so po mojem mnenju zgolj čakali toplo vreme in priložnost, da končno končajo z drstitvijo.

Zaključek

Zelo vesel sem, da so se okoliščine tako spletle, da sem ponovno obiskal jezero Pelagičevo. Upam, da se bodo zapleti kmalu uredili in bo jezero še naprej magnet za številne kraparje širom Evrope. Jaz se bom ob prvi naslednji priložnosti zagotovo vrnil. Želim vam dober prijem in obilo užitek ob vodi.

*Krištof Cuderman,
Dynamite Bait & Fox team*

OBISK RIBNIKOV RD STRAŽA-SAVA

Lepota je v podrobnostih

Svojevrsne poglede na ribolov nam je že davno tega predstavil prijatelj Felix, pokojni ribič z Gradiščanskega v sosednji Avstriji. Ta star robot, a srčno dober možak je pokoj preživel na hišici na Goriškem in nam mulcem ob dobrih dneh pripovedoval o spominih z ribolova. Zanimivo je, da je največ govoril o občutkih in vtisih, ne pa o dolžinah in težah rib. Nizal je utrinke o prelivajočih se srebrnih barvah podusti, občutku kože na ročaju ribiškega kolesca, o plavutih, majhnih in velikih, ter vonju Donave pod oktobrskimi topoli. Že zelo zgodaj nam je morda nevede razkril bistvo ribolova.

Podobni občutki, kot jih je nemara doživljal Felix, so nas prevevali med čakanjem na prijem ob ribnikih RD Straža-Sava pri Ljubljani. Miren zelen pas, stisnjen med Savo in gozdnatim območjem Rašice, in pet ribnikov, med katerimi so štirje lovni, so kot ustvarjeni za to. V zgodnjih jutranjih urah je tam zelo tiho, z juga prihajajo do ribiča le šumenje Save in pritajeni zvoki Ljubljane. Diši po vodi, pokošeni trati in

Približen položaj ribnikov RD Straža-Sava na zemljevidu Slovenije

Spokojnost ob ribniku, ki so ga poimenovali Kanal. Res spominja na manjšo reko, zato ribiču pričara drugačno, pristnejše območje za ribolov.

odpadlem listju. Vlaga sili v nosnice in lega na kožo, zato se umaknemo pod širok dežnik. Nad nami je z meglo prepojeno nebo.

Tišino režejo pljuski z gladine, po njihovi moči spoznamo, kdo jih je povzročil. Precej je krapov in drugih manjših rib. Pod nogami zaropota predstavnica ščuk, ki jih tam ne manjka. Ribolov je pester in bogat, lep pa je zaradi majhnih podrobnosti. Če jih opazimo.

Revir

Z njim upravljajo v RD Straža-Sava, katerih glavni revir je sicer Sava od Tacna do izliva Ljubljanice. Odsek je znan predvsem po belicah in velikih sulcih, ribiči pa poročajo tudi o lepih ulovih postrvi in ščuka.

V ribnikih je slika malce drugačna: prevladujejo krapji in kleni, od krapovcev lahko ujamemo tudi podust, amurja, mreno, linja in zeleniko. Med plenilkami kraljuje ščuka.

Lovimo lahko v vseh ribnikih, razen v tistem, ki je na skrajnem zahodnem delu območja. Osnovna pravila so označena

Brez krmiljenja ne gre, zlasti pri ribolovu s krmilnikom, za katerega smo se odločili. Obogatena ribja moka in peleti z aromo ananasa, madžarskega proizvajalca, so bili kot nalašč za to.

tudi s tablami. Ribniki so pretočni in med seboj povezani, premikanje okoli njih pa je mogoče prek mostičev ali nasipov.

Za ribolov krapovcev sta dve dovolilnici: prva, ujemi in vzemi, stane 15 evrov, druga, ki dovoljuje ribolov na način *ujemi in spusti*, pa 10 evrov. Na voljo so v ribiškem domu RD Straža-Sava, za kontaktne podatke pobrskajte po rdstrasasava.si, in na spletu. V območjih, ki so

V ribniku z imenom Kanal, kjer velja režim *ujemi in spusti*, so za vabo dovoljeni tudi kostni črvi. Njihovo lebdečo različico (pop-up) so krapji dobesedno razgrabili!

označena z oznako *ujemi in spusti* (ribnik Kanal), prva seveda ne velja. Omeniti moramo, da so za ribolov krapovcev dovoljene vse vabe rastlinskega izvora, v Kanalu tudi kostni črvi (informacijo je potrdil tudi ribiški čuvaj, ki nas je obiskal in preveril dovolilnico). V slednjem je obvezna uporaba brezzalustnika in podmetalke. Ribolov je dovoljen le z eno ribiško palico.

Zjutraj smo se lotili ribolova v večjem ribniku. Mirno jesensko razpoloženje so prekinjali prijemi manjših krapovcev.

Dostop do revirja je zelo preprost. V spalnem naselju Spodnje Gameljne sledimo tabli za okrepčevalnico Ribnik, ki je v ribiškem domu. Pred njim je urejeno parkirišče, tako da prenašanje ribiške opreme ni večji izziv. V okrepčevalnici, ki je odprta vsak dan, razen ob ponedeljkih, se bomo lahko tudi izdatno podkrepili.

Ribolov

Za ribolov je ob ribnikih pod Rašico, ki so menda nastali na mestu nekdanjega obsežnejšega levega ovinka Save, res ogromno priložnosti. Ko stopimo na ravnico pred ribiškim domom RD Straža-Sava, se odpre pogled na ribnike. Tik pod nami je t.i. Kanal, okoli 250 m dolg in do 30 m širok ribnik z globino vode do 2,5 m. Za njim je na levi strani

Lebdečega (pop-up) kostnega črva smo v kombinaciji s konzerviranimi kostnimi črvi z aromo česna takole namestili na metodični krmilnik.

Brezhibna trebušna plavut enega od ulovljenih krapov. Lepota je v podrobnostih.

Pogled na zadnji del telesa prekrasnega krapa iz ribnikov RD Straža-Sava. Zlato obarvan zadek in velike luske so nekaj, česar se v ribiškem svetu ne moremo nagledati.

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Ribniki RD Straža - Sava
Revir: Vsi ribniki, razen skrajni zahodni, ki je gojitveni
Upravljavc: RD Straža - Sava

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	6,0	1,2000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	4,0	0,4000
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	6,0	0,6000
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	5,0	1,5000
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	6,0	0,4500
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	6,0	0,4500
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	6,0	0,9000
		39,0 točk	5,5 zvezdice

t.i. Piščanček, najmanjši tamkajšnji ribnik. Na desni strani je največji, ki meri dobrega pol hektara, na skrajni desni, zahodni strani pa je gojitveni ribnik, kjer ribolov ni dovoljen.

Sami smo najprej poskusili srečo v največjem ribniku. Pregledali smo dno in ugotovili, da je prodnato in razmeroma čisto. Voda je bila zelo mrzla, ribe pa srednje aktivne. Sem in tja je tišino, na katero je legala gosta jutranja megla, prekinil pljusk krapa in številnejših drugih manjših rib.

Odločili smo se, da bomo uporabili palico za ribolov s krmilnikom in t.i. metodični krmilnik (*angl.* method feeder). Palica težje akcije proizvajalca Shimano je bila nalogi zlahka kos. Da bi ribe čim hitreje privabili k vabi, smo zmešali krmilo z visoko vsebnostjo ribjih olj in drugih kakovostnih hranil madžarskega proizvajalca (v redni ponudbi pri nas žal še niso na voljo). Za vabo smo uporabili manjši lebdeči bojli, ki smo ga začinili z omako, bogato z aminokislinami. Celotna priprava je morala biti hitra in učinkovita, da

Dvojni prijem dveh brkatih lepotev

Zlatrcar se je, ležeč na mehki blazini, prekrasno zill s toplimi barvami jesenske okolice in skromno ribiško opremo.

Prijemali so tudi številni luskarinarji, ki so bili čez dan zelo dejavni na gladini. Košček skorjice belega kruha in nekaj ribičeve spretnosti pri zategu sta bila dovolj, da je krap obvisel na ribiški vrvi.

Nekoliko drugačen je pogled na krepkega krapa, če se mu zazremo v oči. Prelepa, borbena riba.

bi čim prej začeli z ribolovom. Kljub trudu pa se ribe niso odzvale na naše vabe. Zabeležili smo le konkretnejši prijem (verjetno je šlo za krapa), ki ga nismo uspeli uresničiti, in številne napade manjših rib. Verjetno je slednje dobro znano vsem ribičem z nekaj kilometrine. Ker smo verjeli, da se lahko bolje izkažemo, smo hitro zamenjali ribolovno mesto in se preselili h Kanalu.

Jutranjo turobnost je odgnalo toplo sonce. Za boljše razpoloženje so poskrbele tudi sence lepih rib, ki so se premikale tik pod gladino, se prikazale pod našimi nogami in nato izginile nekam pod obrežno rastlinje na nasprotni strani ribnika. Tudi v Kanalu je dno podobne sestave, prodnato in precej čisto. Načina ribolova zato nismo spreminjali, malo pa nas je že preganjal čas. Vztrajali smo pri ribolovu s krmilnikom, samostojen bojli pa smo od časa do časa zamenjali s kostnimi črvi. Našli smo namreč inovativno obliko kostnega črva, ki lebdi (pop up) v vodi. Ta učinek je celo tako močan, da naenkrat dvigne do 10 živih ali konzerviranih kostnih črvov. Za krape je tak način predstavitve vabe zelo zanimiv, za manjše

ribe morda celo preveč, saj so prijemi izjemno pogosti.

Krapi so se zelo dobro odzvali na obe vabi, bojlije in kostne črve. Ujeli smo ribe, ki so tehtale od približno 1 kg do približno 5 kg, uspeh pa pripisujemo predvsem odličnemu staležu v ribniku. Poleg lepega videza rib nas je presenetila tudi njihova odlična kondicija. Obilje hrane in kakovostna, mrzla voda jim očitno ne škodita.

Sredi dneva, ko je toplo sonce doobra segrelo vodo, so se nekateri krapi dvignili h gladini. Ob obrežnem rastlinju je postalo glasno, saj so cmokali vse, kar je spominjalo na kruh, kobilice in druge podobne slastne reči. Tudi sami smo poskusili z ribolovom na gladini in v kratkem času ujeli nekaj borbenih luskarjarjev. Z laksa smo odstranili uteži, plovec ter morebitne naveze in na trnek namestili samo skorjico belega kruha. Na prijem ni bilo treba čakati dolgo, krapi so se namreč klatili pod gladino in redno oprezali za hrano. Škoda, ker s seboj nismo vzeli muharice. Širina Kanala je za muharski met ravno pravšnja, zapeti krap pa na muharici vedno poskrbi za dobro mero zabave.

Vtisi

Ribniki RD Straža-Sava pod Rašico so dijo med zanimivejše ribolovne revirje pri nas, saj so izredno razgibani, bogati s krapovci in plenilkami, voda pa je pretočna, mrzla in zelo dobre kakovosti. Kljub umetnemu nastanku oziroma preoblikovanju so spretno umeščeni v prostor in dajejo ribiču možnost ribolova v okolju z urbanim pridihom ali umika v tiho naravo. Vsega tega ribič pri nas zlepa ni deležen, sploh pa ne na tako majhnem območju, zato se revir splača obiskati.

V ribnikih RD Straža-Sava je rib veliko, zlasti v Kanalu, pa še zelo borbene so. Pri ocenjevanju smo revirju tako pripisali zelo dobre ocene. Dobil je 39 točk (od 42 mogočih) in odlično končno oceno 5,5 zvezdice (od 6 mogočih).

Pa vendar ni vse v matematiki, prijemih in ulovih trofejnih rib. Čarobnost ribolova je v doživetjih, ta pa spremljajo občutki. Šum jesenske sape, ujete v krošnje savskih jelš, pogled na zdravo ribo, občutek nenavadno mrzle vode, ki spolzi med prsti nazaj v ribnik. Lepota se skriva v podrobnostih, vredno jih je iskati.

Jure Ušeničnik

Operacija linj

Tokratni prispevek bi se pravzaprav moral nanašati zgolj na linja. V neki meri tudi se, vendar ne na način, kot sem ga načrtoval. Ni se namreč pustil ujeti, tako da svežih fotografij, ki bi podprle napisano, ni, kot tudi ne besedila v obliki, kot sem si ga zamislil. Kljub temu upam, da sem našel bralcem zanimivo temo ter prvotni koncept zaradi odsotnosti glavnega junaka prilagodil dejanskemu stanju.

Nekajkrat sem lovil linja, pa ga nisem ujel. Resnici na ljubo moram priznati, da se zelenemu lepotu niti nisem posebej posvečal. Spomladi sem ga poskušal ujeti dvakrat in v avgustu za namen tega prispevka kar štirikrat. Skupaj torej šest neuspešnih ribolovov. K sreči pa sem ujel nekaj drugih rib, ki jih sicer nisem nameraval, sem pa jih bil vesel. Prvič zato, ker so bile lepe, in drugič, ker so me rešile in prevzele glavno vlogo poglavij v nadaljevanju.

Presenečenje na Koseškem ribniku

Zanimiv ribolov, katerega namen ni bil linj, sem imel prvi teden avgusta na Koseškem ribniku. Z ribiškim znancom Elvisom sva nekaj dni pred tem poskusila ribiško srečo na Ljubljani in izvisela. Lovila sva s pomočjo kletkastega krmilnika; tehnika je tako učinkovita, da je skorajda nemogoče ostati brez ulova. No, tudi to se primeri, praviloma takrat, ko lovimo tam, kjer rib ni, kar se je pokazalo naslednji dan

pri pregledu s sonarjem. Tistih nekaj ur popoldneva do mraka je vrh palice miroval kot že dolgo ne. Se je pa na vodi precej dogajalo: turistične ladvice so kar naprej plule mimo naju proti Rakovi Jelši in nazaj v mestno središče. Katera je obrnila tik pred nama in pri tem s propelerji precej zavrtinčila vodo. Tudi kanuisti, kajakaši in suparji so se brezskrbno predajali svojemu hobiju. Pred nedavnim sem izvedel, da znajo biti nekateri od njih do ribičev precej brezobzirni in namerno prerežejo laks; najbrž v prepričanju, da voda pripada samo njim. Upam, da ne bo spet kakšne »vojne« in je bil izgred prejkone izjema. Sam zaenkrat nimam prav nobene slabe izkušnje na to temo in upam, da bo tako tudi ostalo.

Toda ali ves direndaj morda ribe moti in vpliva na njihovo obnašanje ter prehranjevalne navade? Zdi se, da se hitro prilagajajo in če jih nič posebej ne ogroža, življenje teče naprej. Lahko da vrtnčenje vode, ki ga povzročajo propelerji, ribam

na nek način tudi koristi. Ko voda v valovih udarja ob breg, z njega spira prst, z njo pa pride v vodo marsikatera žuželka, deževnik in podobno. Škoda najbrž nastaja na brežini, ki je je vedno manj. To so kajpak zgolj moja predvidevanja. Kot zapisano: rib ni bilo, sonar Elvisovega znanca jih je znova zaznal čez kakšnih 14 dni. Zanimivo.

Pa se vrnimo na Koseški ribnik, kjer velja način ribolova ujemi in spusti za vse ribe. Lovil sem z dvema palicama, z vabo na dnu, piskači in podobno. Mojih zelenih kraparic (Fox the Matrix) že vsaj dve leti nisem uporabljal, zato sem dve od treh z veseljem vzel iz etuija in se pri tem spominjal vseh krapov in amurjev, ki sem jih z njimi spravil na suho. Kljub približno 12 letom so še kako uporabne za krapolovne izzive, če je le na bregu dovolj prostora, ki ga potrebujejo zaradi dolžine 3,96 m. Na ribolovnem mestu, med ribiči znanem kot Špica, ga je ravno dovolj in navsezgodaj zjutraj sva z Elvisom tam

Privlačno mesto za ribolov na Koseškem ribniku, kakršnih je okoli ribnika kar nekaj. Na fotografiji desno je pogled na ribnik s Špice in moj kolega iz RD Dolomiti Dražen Jurčević med utrujanjem zapetega krapa.

Na Koseškem ribniku sem obilno krmil pretežno s celimi in drobljenimi bojlji. Večjo količino še najlažje pripravimo z namenskim drobilnikom. Uporabil sem vabe sadnega vonja. Plavajoč valjast bojlji je pobral som, dva navadna bojlja na drugi palici pa sta primamila manjšega luskinarja.

Som, teže dobrih 9 kg, me je dodobra presenetil. V pozitivnem pomenu. V Koseškem ribniku jih je kar nekaj, ki so neprimerno večji.

Dve vrsti polente: klasična z vonjem po vaniliji in dodatkom sirupa Liquid corn ter rjavo obarvana zaradi dodatka korožnega pripravka CSL.

Plovček se je stresel in izginil pod gladino. Utrujanje zapetega krapa je bilo ves čas precej napeto, izid pa povsem negotov, vse dokler ni zavil v podmetalko.

postavila opremo. Užival sem v zmerni jutranji temperaturi, ki pa se je v tistih dneh okoli poldneva dvignila čez 30 °C in je bilo treba iskati senco. Le-ta je na Špici na voljo ves dan, vendar se je treba prestavljati glede na gibanje sonca.

Palici sem sestavil in ju postavil na nosilca, potem pa se za nekaj časa posvetil lovu na gladini na ribolovnem mestu nekaj metrov stran. Z najmanjšo izvedbo krmilne rakete (spomb) sem na lovno mesto zmetal kakega pol kilograma plavajočih briketov za krape in čakal, kaj se bo zgodilo. Najprej so šle »na juriš« rdečeperke in rdečeočke, čez nekaj minut pa so se jim pridružili krapci. Še malo sem počakal, potem pa jim ponudil vabo na trnku. Na mojo žalost so jo pustili pri miru. Nisem dolgo vztrajal, vrnil sem se na Špico, kjer je medtem Elvis svoje ribolovno območje že nakrmil in postavil vabi. Enako sem storil tudi sam, le da sem nekoliko izdatneje nakrmil z mešanico različnih briketov ter s celimi in zdrobljenimi bojlji. Na Ronjevi navezi sem imel rumen plavajoč bojlji valjaste oblike z okusom ananasa / maslene kisline, na drugi pa sta bila za vabo dva navadna bojlja, premera 12 mm: eden bele barve (kokos/banana) in drugi (sočni ananas) rumene. Vabo sem nameraval pustiti v vodi, dokler ne bi bilo prijema, pa četudi bi bilo treba čakati ves dan. Pri tem sem potem tudi vztrajal.

Po nekaj urah se je oglasil soribičev piskač. Bila je večja riba, najbrž krap, ki je silila v zaliv na levi strani. Elvisu jo je uspelo preusmeriti, vendar na trnku

Palica Greys Prodigy specimen (3,6 m/1,25 lb) s kolescem Abu Cardinal 54 počiva v travi. Kmalu jo čaka nekaj precej napornih minut ...

vseeno ni ostala. Le nekaj metrov od brega, ko sva oba z zanimanjem gledala v vodo, kaj se bo pokazalo pod gladino, se je riba snela. Tudi z drugo ribo, ki je prišla malo kasneje, ni imel sreče. S trnka se je snela že nekaj sekund po zategu. Smola pa taka.

Sedaj pa k presenečenju dneva in dokazu, kako je ribolov lahko nepredvidljiv. Okoli druge ure popoldan sem sredi najhujše vročine utrjal ribo, ki je prišla vabo na moji levi palici. Bila je precej borbenca; da je je nekaj skupaj, mi je pokazala s tremi močnimi pobegi, ki pa sem jih uspel ustaviti. Vse dokler je nisem kakih deset metrov od brega dvignil do gladine, sem mislil, da imam na trnku krapa, in to kar težkega. Pokazal pa se je nihče drug kot som. Meni, ki somov ne lovim z namenom, se je zdel precej velik. Nekoč sem sicer nekaj poskušal, a nobenega ujel. Tudi na reki Vipavi, kjer je

Lep luskinar, teže 11,3 kg, tik preden je zaplaval nazaj v vodo Krnice. Prijel je na kepico polente z vonjem po vaniliji.

bil uspešen vsak, ki je imel pet minut časa, nisem ujel niti najmanjšega brkača. Naj bo tako ali drugače, moj zadnji som, ki sem ga pred lepim številom let ujel prav tako v Koseškem ribniku, je meril približno 60 cm. Prijel je tako kot tokratni na vabo sadnega okusa, namenjeno krapu.

V tretjem poskusu sem uspel soma privedi tako, da ga je Elvis zajel v podmetalko. Tehtnica je pokazala dobrih 9 kg, meril pa je približno 120 cm v dolžino. Daleč največji, kar sem jih ujel, in to sredi vročega avgustovskega dne! Kdo bi si mislil!

Desna palica se je aktivirala okoli pete ure popoldan. Krivec je bil borben luskinar kakih petih kilogramov. Kmalu za tem sva z ribolovom prenehala. Elvis je imel opravke, meni pa se samemu tudi ni ljubilo čakati na »večerni skok«, če se izrazim po muharsko. Morda sem izpustil še kakšno presenečenje, a saj je bilo povsem dovolj.

Krnica

Zanimiv je bil tudi načrten ribolov linja v Krnici, enem od slepih rokavov Ljubljane. Sicer raje lovim v bližnjem rokavu Kačji brlog, ki ga ribiči manj obiskujejo, a sem se tokrat odločil, da si bom prihranil pešačenje prek travnika. V Krnici je v tem letnem času precej lokvanjev, vendar so ponekod med rastišči predeli, kjer je mogoče odlično loviti. Uporabil sem bolj fin pribor: prozoren vagler,

kratek čas namočil z vodo, potem pa vodo odcedil in pustil, da so vpili preostalo vlago, se zmehčali, obliko pa obdržali. S fračo sem jih nastreljal na predel med dvema rastiščema lokvanja, na koncu pa sem dodal še nekaj kepic polente z okusom vanilije, velikosti tiste na trnku.

Plovček se je lepo postavil pokonci in pokazal svoj rdeč vrh. To je nedvomno eden lepših prizorov v ribolovu. Preveril sem še zavoro na koleščku, potem pa palico odložil kar v travo ob stol, na katerem

med razmikajočimi se listi in vsake toliko časa slišal zvok zavore. To pač ni bil linj, niti kakšen krapček. Na moje veselje je riba po nekaj naletih presenetljivo začela popuščati, a nevarnosti za moj laks je bilo kljub temu še dovolj. Ribo sem uspel držati precej na kratko; lokvanj na tistem mestu tudi ni bil pregosto razraščeno, očitno pa tudi ni bilo nobene skrite potopljene veje ali kaj podobnega, na čemer bi se lahko laks pretrgal. Lahko pa sem imel le polno mero sreče, da se to ni zgodilo. In sreča je

Ob mojem prvem obisku je bilo vode malo, v strugi skoraj nič. Ob naslednjem je bilo že precej več, le linjev ni prinesla.

Linja na Cerknškem jezeru največkrat lovim s pomočjo ploščatega krmilnika in manjšega bojlija na trnku. Kot polnilo po navadi pripravim praškasto krmo, tokrat pa sem krmilnik napolnil z zmehčanimi briketi različnih okusov.

nosilnosti 0,8 g, laks 0,22 in predvrvice Rive 0,20 mm, trnek Jenzi Carbon # 4, kolesce Abu Cardinal 54. Z linji in krapci do 5 kg ne bi smel imeti nobene težave. Daljši meti kot nekaj metrov tudi niso bili potrebni, če pa bi želel metati dlje, bi mi veliko pomagala teža vabe, ki sem si jo pripravil za ta ribolov: navadna polenta. No, morda le ne povsem navadna. Pripravil sem dva okusa: prvo klasično z okusom vanilije (preverjeno odlična aroma za linja), ki sem jo kuhal v vodi z dobro mero dodanega sirupa Bait Tech Liquid corn, drugi pa sem dodal koruzni pripravek CSL (corn steep liquor, po mojem vedenju in poenostavljeno je to stranski produkt pri pridobivanju koruznega škroba) značilnega vonja, barve in okusa, ki je prav tako zelo privlačen za linja, krapa in druge podobne ribe.

Za krmljenje sem namenil mešanico različnih briketov. Dan poprej sem jih za

Rdečeperke so izredno lepe ribe, pa tudi borbene in ribolov nanje je z ustreznim priborom pravo ribiško doživetje. Tokrat pa so bile le dobrodošel nadomestek za izginule linje.

sem sedel, in začelo se je čakanje. Na linja seveda. Drugih rib si nisem želel.

Plovec je v glavnem miroval, le tu pa tam je za kakšen milimeter ali potonil ali pa se vzdignil in se vrnil v prvotni položaj. Ob vsakem premiku sem se zdrznil in roko položil na palico, pripravljen, da že v naslednjem trenutku zategnem.

Minila je kaka ura, morda nekaj več, preden so se na krmišču pojavili izrazitejši mehurčki, nedvomno posledica prisotnosti večjih rib. Vmes se je premaknil še kakšen lokvanjev list, zato sem palico za vsak primer vzel v roke. Plovček je zanihal in v naslednjem trenutku izginil pod gladino, za seboj pa povlekel še nekaj laksa. Palica se je zakrivila v mojih rokah, trenutek zatem pa se je s svojim značilnim zvokom oglasila zavora na kolescu.

Riba se je zaletela v lokvanj in lahko sem samo spremljal laks, kako potuje

bila tudi, da se je pri meni ustavil naključni sprehajalec in mi ponudil pomoč. Zajetnega luskinarja v podmetalki je dvignil iz vode, potem pa mi ga pomagal še stehitati: 11,3 kg je bilo daleč nad mojimi pričakovanji in željami. Seveda nisem bil nesrečen, toda odkrito povem, da bi raje videl linja 2 do 3 kg. Krnica je bogata z ribami, kot vidimo, tudi z večjimi, vendar pa po tem nisem ujel ničesar več.

Cerkniško jezero – kje so vsi linji?

V naslednjih dneh sem mislil zgolj in samo na linje. Da bi katerega le ujel, sem se odpravil na Cerknško jezero. Najprej sem šel sam, nekaj dni pozneje še s soribičem Djurom. Presihajoča znamenitost me glede linjev še ni pustila na cedilu, vedno sem jih ujel vsaj nekaj.

Po navadi tam linje lovim s pomočjo ploščatega krmilnika in manjšega bojlija na trnku. Za polnilo sem tokrat namesto praškaste krme uporabil mehke brikete, ki sem jim dodal nekaj malega vode, da so se lepše lepili med seboj, za vabo na trnku pa valjast bojli The Juice.

Vsi trije ribiči, ki smo tistega dne lovili na Rešetu, smo tja prišli malodane hkrati. Mlajši je na rtu lovil krape, jaz v sredini in na moji desni ribič, ki je lovil na značilen cerknški način, če lahko tako rečem, s kepico polente na dnu. Enostavno, pa tudi učinkovito. Namreč edini linj, ki sem ga videl tistega dne, je bil tisti, ki ga je ujel ravno omenjeni ribič. Preden se je odpravil domov, mi je dejal, da pravzaprav ne ve, kaj je vzrok, da ribe tako slabo delajo. Ob tem času jih je namreč

že »nazaj metal«, kot se je izrazil, tokrat pa zgolj eden in edini.

V precej nizki vodi so mi vabo napadale zgolj rdečeperke, ki sem jih nekaj tudi ujel. Proti poldnevu pa so še one enostavno prenehale in visek na laksu je bil ubijajoče pri miru. Pred tem je veselo poskakoval malo gor, malo dol – odvisno, kako velika rdečeperka se je igrala z vabo. Moja, linju namenjena palica, je žal znova ostala brez pravega krsta. Nanjo sem ujel nekaj krapov, ploščičev, zdaj še rdečeperke, le linj se mi je spretno izognil tudi tokrat.

Predzadnji dan avgusta sem se vrnil, tokrat v družbi soribiča Djura, ki se lahko pohvali z nekaj res velikimi linji, ki jih je ujel v jezeru pred leti. Zjutraj sva se dobila pred Debelim barom v Cerknici (odprejo ga ob 5,30, ravno prav zgodaj), spila kavo in kupila ribolovni dovolilnici.

Moj soribič je za to priložnost nakuhal lepo količino polente, ki jo je precejšen del v obliki majhnih kroglic s posebno krmilno lopatico zmetal na svoje ribolovno mesto, nedaleč od brega. Lepo kepo rumene dobrote je postavil na trnek, jaz pa sem ostal pri enakomerni načinu kot zadnjič. Zaradi deževja nekaj dni prej je bila voda znatno višja. Žal je temperatura vode precej padla in je v plitvini znašala 15 °C. Ne preveč obetajoče, pa vendar glede na to, da je takšno stanje že nekaj dni, so se ribe (linji) morda že aklimatizirale. Tako sem upal.

Nekaj ur sva oba vztrajala, potem pa sem se prestavil kakih sto metrov nižje in poskusil še tam. Vzel sem le palico, podmetalko in posodo s krmo. Predel je bil precej živahnejši. Vsake toliko časa je začelo po površini. Predvidevam, da se je ščuka pognala med rdečeperke, ki so v paniki švigale sem in tja. Nekaj sem jih ujel tudi jaz. V razmeroma prosojni vodi sem opazil manjše krape od kilograma do morda dveh, linja pa prav nobenega. Kam so se le skrili, sem se spraševal.

Medtem je Djuro uspel ujeti krapa, teže okoli 2 kg. Žal me ni bilo zraven, da bi ga fotografiral v dokaz, da je mogoče ribo ujeti tudi tam, kjer je ni. Predel v Rešetu je res deloval, kot bi v njem ne bilo rib.

Okoli njih popoldne so naju preteči črni oblaki pregnali s prizorišča. Kazalo je na resno nevihto, ki je nikakor nisva želela pričakati na polju.

Kaj napisati na koncu? Bilo je vsega po malem, še največ pa ničel. Le-teh nisem posebej navajal, bilo pa je kar nekaj ribolovnih dni, ko nisem ujel prav ničesar. A ne tožim, daleč od tega; ujel sem svojega največjega soma in lepega luskinarja. Slednjega na dokaj zahtevni vodi z razmeroma finim priborom, rdečeoškega linja pač ne. Krivda je najbrž na meni, saj bi se mu moral bolj posvetiti in morda bi bil izid drugačen. Nisem pa še rekel zadnje besede za letos in te dni se znova odpravljam na presihajočo notranjsko znamenitost.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.levicar@gmail.com

LOV RIB S PLOVCEM

24. EVROPSKO PRVENSTVO V LOVU RIB S PLOVCEM,
RADEČE, 16.–18. JULIJ 2018

Zmaga Italije, soliden nastop Slovenije

Prepotovali smo še zadnji del poti v soteski reke Save proti Zidanemu Mostu, ki se tam razpre v Radeško dolino. V pozdrav so plapolale zastave držav udeleženk letošnjega Evropskega prvenstva v lovu rib s plovcem (EP LRP) – člani in naznanjale, da so radeški ribiči znova pripravili mednarodno srečanje na najvišji ravni.

Radečani so dobri in zanesljivi organizatorji pomembnih mednarodnih tekmovanj, saj je bilo tokratno že sedmo, organizirano na evropski/svetovni ravni. Predsednik RD Radeče Branko Zelič uspešno nadaljuje tradicijo organizatorja mednarodnih tekmovanj, s katero so pred leti začeli ribiški zanesenjaki iz vrst radeških ribičev, takrat na čelu z žal že pokojnim Petrom Titovškom ter zdaj že častnim članom RD Radeče Ferdom Barachinijem. Tudi tokrat je prevzel odgovorno mesto predsednika organizacijskega odbora za izvedbo 24. EP LRP – člani ter s svojo ekipo pripravil vse potrebno za nemoten

Na pobudo državnega poslanca gospoda Matjaža Hana in v dogovoru z županom Občine Radeče Tomažem Režunom je predsednik FIPS-ed Claudio Mateolli prejel naziv *častni občan mesta Radeče*. Predsedniku Mateolliju za laskavo priznanje iskreno čestitamo!

začetek pomembnega mednarodnega tekmovanja.

Ob tem ne smemo pozabiti omeniti dobrih sosedskih odnosov med RD Radeče in RD Sevnica ter njihovimi občinami in njihovimi župani. Ribiči RD Sevnica so Radečanom že večkrat odstopili svojo ▶

Ekipa Italije je visoko v zrak dvignila zmagovalni pokal evropskih prvakov.

Reprezentanca Slovenije je dosegla svojo drugo najvišjo uvrstitev v mednarodni konkurenci. Stojijo (z leve): vodja reprezentance Gusti Prelog, Jernej Ambrožič, Žiga Pavlič, Sašo Nedelko, pomočnik trenerja Tomaž Jakin, glavni trener Matjaž Mesarič. Spredej (z leve): Aleks Mesarič, Mitja Kmetec in Dejan Bujan.

vzorno urejeno tekmovalno traso na reki Savi, kadar je bilo to potrebno zaradi množične udeležbe tekmovalcev, pomagali pa so jim tudi po organizacijski strani.

Radeški ribiči so tokrat za samostojno izvedbo letošnjega mednarodnega tekmovalnega predhodno dogradili z novimi betonskimi podesti del nove trase v samem centru mesta. Tako so pridobili precej novih lovnih mest in rešili prostorske omejitve svojega tekmovališča.

Letošnjega EP v Radečah se je udeležilo 30 evropskih držav, kar je doslej najštevilčnejša udeležba na EP LRP, sicer pa sta RD Radeče in Sevnica na 62. SP LRP gostili kar 37 držav udeleženk, kar je rekordno število nastopajočih ekip tujih držav v Sloveniji.

Naša desetčlanska reprezentanca (šest tekmovalcev, glavni in pomožni trener, ekonom in vodja reprezentance) je bila nastanjena v lovskem domu LD Radeče, kjer so prenočevali, si pripravljali jutranje in večerne obroke ter vse drugo za nemoten potek treningov in obeh finalnih nastopov.

Tekmovalje je potekalo na treh lokacijah: na tekmovalni trasi v središču Radeč,

Za stopničke se bo treba bolj potruditi

Člani naše reprezentance so nam po končanem EP povedali:

Jernej Ambrožič: »Najprej bi se rad zahvalil družini za podporo med treningom in samim tekmovaljem. Vesel sem, da me je prišlo bodrit veliko ljudi. Z doseženim rezultatom sem zelo zadovoljen. Oba dneva je bila forma na visoki ravni. Ekipna uvrstitev je dobra. Za zmagovalne stopničke smo bili žal prekratki, zato bo v ta cilj potrebno vlagati še več.«

Mitja Kmetec: »Menim, da je bil naš nastop soliden. Počasi, a zagotovo se pomikamo navzgor. Prišel je čas, da se na pomembnih tekmovaljih, kot sta SP in EP, tudi mi uvrščamo v sam vrh najuspešnejših držav. Čeravno sem si tudi v posamičnem nastopu želel medaljo, moram biti z doseženim zadovoljen, saj je vedno lahko tudi slabše. Vsem, ki ste nam pomagali, se lepo zahvaljujem, pa tudi zvestim navijačem, ki so nas spremljali in hrabрили.«

Žiga Pavlič: »Tekmovalci v ekipi smo se dobro razumeli in na treningih resnično preizkusili ogromno stvari, po treningih pa skupaj načrtovali taktiko finalnih nastopov. Dejan je na treningih preizkušal različne hrane in taktike in s tem ekipi pomagal, da smo prišli do odgovorov na nekatera vprašanja. Rezultat je odličan. Dokazali smo, da v LRP sodimo v sam vrh in bi z malo več športne sreče lahko osvojili zeleno medaljo.«

Aleks Mesarič: »Najprej bi se rad zahvalil RD Radeče, ki nam je omogočilo

tekmovali na EP na domačih tleh. S svojim nastopom na prvenstvu sem osebno zadovoljen. Mislim, da smo lahko še bolj uspešni in da posežemo po medaljah, saj imamo trenutno zelo sposobno generacijo tekmovalcev. Zahvala velja tudi mojim sotekmovalcem za res prijetno ekipno vzdušje.«

Sašo Nedelko: »Prvi dan tekmovalja sem imel zelo slabo lovno mesto, saj je bilo rečno dno naplavljen z vejevjem, kar mi je preprečevalo normalen lov rib in enakovredno tekmovali z mojim konkurenti v najglobljem delu reke Save. Drugi dan je bilo veliko bolje, kar se je odrazilo z doseženim 5. mestom v sektorju in boljšim razpoloženjem. Hvala vsem, ki ste nam pomagali in držali pesti za nas.«

Dejan Bujan: »V reprezentanco sem vstopil kot rezerva, tega sem se zelo dobro zavedal. Že prvi dan sem povedal, da nisem prišel tekmovali s sotekmovalci, ampak sem prišel pomagat reprezentanci. Kljub temu, da sem si želel nastopiti drugi finalni dan, je zmagalo moje prpričanje, da ekipa v nespremenjeni sestavi lahko poseže po najboljših mestih. Z malo več sreče pri žrebu tekmovalnih mest bi lahko osvojili medaljo. Hvala vsem članom naše reprezentance za čudovito vzdušje vseh sedem dni.«

Trener Matjaž Mesarič: »Glede na realno stanje v našem tekmovalnem ribolovu je vsaka uvrstitev naše reprezentance med deset na svetu velik uspeh. Ampak vedno sem optimist, zato sem tudi letos upal in želel, da dosežemo

medaljo. Vsi naši reprezentantje so izvrstni tekmovalci in delati z njimi je res užitek. Izmenjali smo si veliko podatkov, zato so bili naši tedenski treningi na želeni in kakovostni ravni. Kazalo nam je zelo dobro in bili smo v širšem krogu favoritov. Prvi finalni dan smo bili blizu medalji, zato sem se odločil, da bo tudi drugi dan lovila ekipa v nespremenjeni sestavi. Tudi drugi dan smo lovili zelo dobro, a žal ni dovolj, da bi posegli po medalji. Letos nam sreča ni bila naklonjena, čeprav smo se zelo trudili. Zadovoljen sem z osvojenim 8. mestom, zato čestitam vsem šestim tekmovalcem in se zahvaljujem vsem ostalim našim reprezentančnim sodelavcem, še posebej mojemu pomočniku Tomažu Jakinu, ki je vsak dan poskrbel, da so tekmovalci imeli na razpolago izvrstno pripravljene vabe in ribjo krmo.«

Vodja reprezentance **Gusti Prelog:** »Najprej bi se rad zahvalil RD Radeče, ki nam je med drugim preskrbela bivanje v Lovskem domu LD Radeče, kjer smo imeli na razpolago vse potrebno za enotedensko bivanje in delo reprezentance. Ob tem moram pohvaliti našega ekonomista Bojana Stermška s Ptujja, ki je vsakodnevno pripravljajal okusne obroke hrane. Pohvalo za prizadevnost zaslužijo naši fantje in njihova trenerja Matjaž in Tomaž, ki sta poskrbela, da je vse potekalo po načrtih. Za vse je bilo poskrbljeno na zelo visoki ravni, zato bi se še enkrat prav vsem zahvalil za prizadevno delo, ki ga potrjuje lep reprezentančni dosežek naših tekmovalcev.«

Naš najuspešnejši tekmovalac Jernej Ambrožič tudi tokrat ni bil veliko oddaljen od medalje.

Predsednik FIPS-ed Claudio Mateolli je ves čas skrbno spremljal potek EP LRP.

Trenutek zmagovalne sreče prvega finalnega dne je Žiga Pavlič delil s svojo zvesto spremljevalko Anjo.

Ena od sodniških ekip, ki je suvereno opravila svoje delo na EP LRP v Radečah.

Člani organizacijskega odbora EP LRP Radeče 2018 (z leve): Zoran in Cvetka Podlesnik, Franci Klanšek, Branko in Sonja Zelič, Kristina Tabor, Toni Zimšek. Zadaj stoji Luka Klanšek.

v Hotemežu na desnem bregu Save in v Loki na levem.

Prvenstvo je potekalo od 16. do 18. julija. Reprezentance evropskih držav so v glavnem dopotovale v Slovenijo že pet dni pred začetkom. Ves teden so trenirale na omenjenih tekmovalnih trasah, da bi čim bolj spoznale rečno dno in predvsem vrste rib, ki poseljujejo Savo, kar sodi med pomembne dejavnike uspešnega nastopa.

Tudi člani naše ekipe so ves teden marljivo trenirali in uspešno lovili ribe. Med drugim so se sproti dogovarjali o načinu lova rib in ob tem izmenjavali pomembna spoznanja uspešnega lova, vse pa z namenom doseči kar najboljši rezultat na EP in se po možnosti uvrstiti med najboljše ekipe. Za nemoten potek treningov so imeli največ skrbi in dela vodja reprezentance Gusti Prelog, glavni trener reprezentance Matjaž Mesarič in njegov pomočnik Tomaž Jakin.

Dva dni pred začetkom prvenstva je v poznih popoldanskih urah potekalo slovesno odprtje s skrbno pripravljanim kulturnim programom. Za

govorniškimi odrom so prisotne nagovorili župan Občine Radeče Tomaž Režun, državni poslanec Matjaž Han, predsednik FIPS-ed Claudio Mateolli, predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl ter predsednik RD Radeče in organizacijskega odbora EP Branko Zelič. Vsi govorci so izrekli pohvale organizatorju za skrbno pripravljen dogodek, tekmovalcem pa zaželeli obilo športne sreče, ki je tako kot povsod v športu potrebna tudi v tekmovalnem ribolovu.

Po zadnjem petkovem dopoldanskem treningu so bili naši fantje z mislimi že na prvem sobotnem finalnem tekmovalju, ki smo ga tako kot oni nestrpnost pričakovali gledalci. Glede na nekaj vrhunskih rezultatov naših reprezentantov, doseženih v zadnjih letih na svetovnih prvenstvih (Ambrožič – svetovni prvak, Kmetec – 4. mesto na SP, Mesarič – prvi slovenski sektorski prvak, Radeče 2015 itn.), smo upravičeno pričakovali eno od treh medalj, tako v ekipni kot posamični končni razvrstitvi.

Že prvi finalni dan je bila uspešnost ribolova skromnejša kot na treningih, a

vseeno zadovoljiva, saj so vsi nastopajoči tekmovalci ujeli ribe. Bilo pa je tudi nekaj takih, ki so se reševali iz zagate z lovom majhnih, nekajgramskih zelenic, zato nas je zelo zanimalo, kakšnega ulova bodo deležni tekmovalci v zadnjem finalnem dnevu EP.

Prvi tekmovalni dan naših tekmovalcev je bil zelo uspešen, saj je Slovenija osvojila pomembno sektorsko zmago. Tokrat jo je osvojil večkratni slovenski reprezentant Žiga Pavlič. Žigi sta se z vrhunskima dosežkoma pridružila odlična tekmovalca, vsakoletna reprezentanta, Jernej Ambrožič – Ambro z osvojenim drugim sektorskim mestom in Mitja Kmetec s tretjim. Solidno 8. mesto je osvojil naš najmlajši tekmovalac Aleks Mesarič. Žal je na žrebu štartnega mesta tokrat športna sreča obšla aktualnega državnega prvaka Saša Nedelka, ki je zasedel 14. sektorsko mesto.

Od preostalih tekmovalcev so uspešno nastopili Giuliano Prandi (Italija), Jurij Siptsov (Rusija), Csöregi Balazs (Madžarska) itn.

Po prvem finalnem dnevu tekmovanja je sledila analiza nastopa, ki naj bi dopolnila taktiko za doseg postavljenega cilja, saj se je Slovenija na svojem prvem finalnem nastopu uvrstila na zadovoljivo 6. mesto. S tem dosežkom je bila le za devet negativnih točk (NT) oddaljena od medalje, a s popotnico spodbudnih občutkov za odločilno finalno tekmo.

Tako smo z nestrpnostjo in velikim zanimanjem čakali na nedeljsko, še zadnje dejanje letošnjega EP. Predvsem nas je zanimalo, ali se bo tokrat izšlo našim fantom, med katerimi je imel Žiga v

in teža 50.029g rib), deveta ekipa Češke (61 NT in teža 42.116g rib), deseta ekipa Nizozemske (62 NT), enajsta ekipa Srbije (71 NT), dvanajsta ekipa Ukrajine (74 NT in teža 41.692 g rib), trinajsta ekipa Luksemburga (74 NT in teža 40.940 g rib), štirinajsta ekipa Rusije (77 NT), petnajsta ekipa Hrvaške (82 NT) itn. ...

Kot zanimivost naj zapišem, da so tudi pred tremi leti na prva tri mesta na zmagovalnem odru v popolnoma enakem vrstnem redu zavzele iste države: prvo mesto Italijani, drugo Madžari in tretje Angleži. Razlika je le v končnem točkovnem seštevku, ki so ga dosegle

17.401 g rib), peti je bil Italijan Andrea Fini (3 NT in teža 15.485 g rib), šesti pa Slovak Rastislav Dudr (4 NT in teža 20.989 g rib). Na 14. mestu je pristal naš, tudi tokrat najuspešnejši tekmovalac Jernej Ambrožič (5 NT in teža 12.820 g ujetih rib), 23. mesto je pripadlo večkratnemu slovenskemu prvaku Mitji Kmetcu (7 NT in teža 10.825 g rib), na 64. mestu je bil Žiga Pavlič (1+14 = 15 NT in teža 11.876 g rib). Na 67. mestu je bil Aleks Mesarič (8 + 7 = 15 in teža 6.794 g rib), Sašo Nedelko pa je zasedel 88. mesto (14 + 5 = 19 NT) itn.

Nastopilo je 167 tekmovalcev, med katerimi pa žal ni nastopil naš šestouvrščeni

Najuspešnejši evropski tekmovalci (z leve): Jurij Siptsov (Rusija), 2. mesto, zmagovalac Giuliano Prandi (Italija) in Balazs Csöregi (Madžarska), 3. mesto

Sašo Nedelko, državni prvak v LRP, je ujel lepo ribo in dodal lep prispevek točk k petemu mestu drugega finalnega dne.

hudi konkurenci evropskih vrhunskih tekmovalcev s prvega tekmovalnega dne odlično izhodišče za doseg naslova evropskega prvaka. Zanj in druge naše prizadevne tekmovalce smo krepko stiskali pesti, a se žal ni izšlo po naših željah. Slab žreb in verjetno tudi psihični pritisk sta tokrat preprečila, da bi Slovenija dobila svojega junaka – evropskega prvaka, saj je tokrat Žiga zasedel le 14. sektorsko mesto. Res škoda, da je tokrat Žigu sreča pokazala hrbet, a še bodo priložnosti ...

Ponovno pa sta nas razveselila Ambro in Mitja z vrhunskima sektorskima rezultatom, z doseženim tretjim in četrtnim mestom. Njima sta se na naše zadovoljstvo pridružila še Sašo s solidnim dosežkom 5. mesta in Aleks s 7. mestom, kar je pomenilo, da je slovenska reprezentanca med trideseterico evropskih držav osvojila solidno 8. mesto, kar je lep dosežek – le eno mesto nižje od najvišje slovenske reprezentančne uvrstitve, dosežene leta 2015 na 62. SP Radeče – Sevnica.

Ekipna zmagovalka letošnjega EP je Italija, ki je skupno prejela 29 negativnih točk (NT) s skupno težo 82.218 g ujetih rib v dveh finalnih dneh. Drugo mesto je osvojila ekipa Madžarske (35 NT in teža 69.854 g rib), tretje mesto pa ekipa Anglije (42 NT in teža 66.993g rib), četrto je pripadlo ekipi Slovaške (47 NT), peta je bila ekipa Francije (50 NT), šesta ekipa Poljske (58 NT), sedma ekipa Belgije (60 NT), osma ekipa Slovenije (61 NT

reprezentance omenjenih držav. Pa naj še kdo trdi, da je ribičija zgolj sreča ...

V posamični razvrstitvi najuspešnejših tekmovalcev je zmagal izjemni, a tudi srečni italijanski tekmovalac Giuliano Prandi, saj mu je žreb v drugem odločilnem finalnem dnevu namenil na tekmovalni trasi v Loki zelo ugodno štartno mesto na koncu, kar pomeni, da tekmovalac na eni strani nima tekmeča. V sektorjih (A, B, C, D in E) je v dveh tekmovalnih dneh tako na voljo dvajset takšnih prednostnih lovnih mest, v primeru razdelitve sektorjev na podsektorje pa še več.

Za osvojitve naslova evropskega prvaka sta imela pred žrebom finalnega dne povsem enake možnosti italijanski reprezentant Giuliano in naš Žiga, a žal slednjemu sreča pri žrebu tokrat ni bila naklonjena. Bil je le preveč oddaljen od Italijana in po vodi je splaval neposredni športni spopad dveh izjemnih tekmovalcev sosednjih držav. Giuliano Prandi je tako edini tekmovalac letošnjega EP LRP, kateremu je uspelo dvakrat zmagati z 2 NT (1+1) s skupno težo 24.721 g ujetih rib in tako osvojiti naslov evropskega prvaka LRP. Drugo mesto je osvojil najuspešnejši ruski tekmovalac Jurij Siptsov (3 NT in teža 22.325 g ujetih rib). Tretjo stopničko zmagovalnega odra je tokrat osvojil madžarski tekmovalac Balazs Csöregi (3 NT in teža 18.509 g rib). Nehvaležno četrto mesto je osvojil priznani Anglež Will Raison (3 NT in teža

reprezentant Dejan Bujan iz RD Ormož, ki je na treningih marljivo izpolnjeval vsakodnevne trenerjeve želje. Ni pa želel nastopiti in zamenjati sotekmovalca, saj je menil, da treningi niso merilo za končno sestavo nastopajoče ekipe.

Za uspešno izvedbo letošnjega EP v Radečah ima po besedah organizacijskega odbora Branka Zeliča veliko zaslugo vseh 120 ribiških sodnikov iz RD Radeče, Brestanica Krško, Sevnica, Laško, Celje, Metlika, Trbovlje, Zagorje in Mozirje, ki so svoje delo opravili na najvišji ravni. Ob tem je še povedal: »Veliko zahtevnega dela je uspešno opravil organizacijski odbor, ki je bil številčno nekoliko manjši kot prejšnja leta in se je tudi nekoliko pomladil. V njem so marljivo delali Kristina Tabor (finance), Tjaša Mladovan (stiki z javnostjo), Sonja Zelič (dovoljenja in administracija), Zoran Podlesnik, Franci Klanšek, Toni Zimšek ter Ferdo Barachini (skrb za logistiko), Luka Klanšek in moja malenkost. Evropsko prvenstvo je podprlo kar nekaj sponzorjev in donatorjev. Med največje spadajo HE Brežice, Občina Radeče in še nekaj lokalnih sponzorjev.«

Za nami je še eno odmevno in uspešno mednarodno tekmovanje, na katerem se je Slovenija uspešno predstavila tako na organizacijskem kot na tekmovalnem področju. To dokazuje, da naša športnotekmovalna dejavnost ubira pravo pot.

Jože Šmejc

25. TEKMOVANJE MLADIH RIBIČEV ZA POKAL ALPE-JADRAN IN GLASILA RIBIČ

Pokal Alpe-Jadran Madžarom, prehodni pokal glasila Ribič Celjanom

V soboto, 25. avgusta, je v organizaciji ZRD Maribor na jezeru Pristava potekalo tradicionalno, že 25. Mednarodno tekmovanje v lovu rib s plovcem za mlade ribiče. Priložnost, da se družijo in medsebojno pomerijo, so dobili mladi v starostnem obdobju tistih, ki so letos že dopolnili sedem let, pa vse do tistih, ki bodo letos dopolnili petnajst let.

Zbralo se je deset tričlanskih ekip deklic in dečkov iz Slovenije, Hrvaške in Madžarske, ki so se potegovali za pokal združenja Alpe-Jadran, Slovenski podmladek, registriran v okviru RZS, je še dodatno tekmoval za pokal glasila Ribič. Tekmovanje je potekalo po določilih Pravilnika in Pravilih o športnem ribolovu RZS, ki sta usklajena s pravili FIPS-ed. Količine hrane in vab na tekmovalca so bile omejene na deset litrov.

Organizacijski odbor v sestavi Bojan Javornik, Drago Ornik in Marjan Gaber je pripravil pester ter strokovno dodelan program, ki je tako kot vse velike mednarodne tekme omogočal predhodni trening in nastanitev.

Na sam dan tekmovanja se je program začel že ob sedmih zjutraj s prihodom ekip in spremljevalcev, sledilo je žrebanje startnih mest in sektorjev. Skupnemu zajtrku sta sledila slovesno odprtje in odhod na tekmovalno traso.

Glede na opremljenost tekmovalcev lahko zapišem, da so se tekme udeležili taki z vrhunsko opremo in strokovno podporo kot tudi taki, ki so se pomerili z eno samo palico; zavzeti pa so bili vsi enako, le da so bila pri prvih pričakovanja večja, pa verjetno večja tudi razočaranja, saj vemo, da so prva mesta samo tri.

Vročinski val, ki je ves pekoč in sušen več kot mesec vladal nad nami, se je ravno tisti dan umaknil. Dan je bil svež in deževen, veliko primernejši za ribolov od suhe pripeke. Tudi po zaslugi širše ekipe prostovoljcev, sodnikov in tistih, ki so pripravljali traso ter nazadnje vse skupaj pospravili, je tekmovanje potekalo gladko, v pravem športnem in poštenem vzdušju brez pritožb. Kot je nazadnje povedal Drago Ornik, taka tekma terja vsaj štirinajst dni trdega dela.

Sledila sta skupno kosilo in mrzlično čakanje na rezultate.

Kot se je izkazalo na podelitvi, je v konkurenci za pokal Alpe-Jadran, zmagała ekipa Mohosz z Madžarske, druga je bila ekipa ZRD Celje in tretja ekipa Novi Marof s Hrvaške.

Dan, ko so se mladi ribiči na jezeru Pristava pomerili za pokal Alpe-Jadran in glasila Ribič, je bil tokrat svež in deževen, ravno pravišen za ribolov.

Pokal Alpe-Jadran so s seboj domov odnesli mladi ribiči z Madžarske.

Celjski ribiči so lani osvojili prehodni pokal glasila Ribič pozabili doma. Glede na to, da pokal preide v trajno last ekipe šele po dveh zaporednih zmagah, so zadregu rešili tako, da so ga osvojili še drugič ...

Pokal glasila Ribič je že drugič zapored osvojila ekipa ZRD Celje. Dobro se jim je izšlo, saj so ga kot lanski zmagovalci letos pozabili prinesiti s sabo. Drugo mesto je osvojila ekipa Slovenska Bistrica in tretje Koroška RD.

Organizatorji so objavili tudi rezultate tekmovanja posamično in sektorsko. Prvim trem so podelili pokale in medalje. Priznanja in priložnostna darila pa so dobili prav vsi tekmovalci, ravno tako tudi spominsko majico, ki so jo poleg tekmovalcev dobili tudi vsi prijavljeni iz spremljevalne ekipe.

Jubilejno tekmovanje mladih ribičev za Pokal Alpe-Jadran in pokal glasila Ribič je za nami. Za nami je tudi prehojena pot vse od slovenske osamosvojitve,

po kateri slovenski ribiči ne delujemo več pod okriljem bodisi Jugoslavije ali Avstro-Ogrske, ampak delujemo in smo organizirani po pravilih in v oblikah, kot smo si jih spisali sami v okviru samostojne lastne države Slovenije. Zdi se, da se premalokrat spomnimo na to. Ob robu tekmovanja sem se ravno zato pogovarjal s Srečkom Lipovnikom, dolgoletnim ribiškim funkcionarjem, tako na slovenski kot na jugoslovanski ravni, ter z Bojanom Javornikom, ki kot visoki slovenski ribiški funkcionar orje ribiško ledino sedaj. O tem kaj več v eni od naslednjih številčk Ribiča.

Tone Škrbec

LOV KRAPOV Z OBTEŽILNIKOM

Naslov prvakinje osvojila ekipa RD Pesnica - Lenart

Državno prvenstvo je vrhunec domačih tekmovanj in osvojiti naslov državnega prvaka je največ, kar je na državni ravni mogoče doseči. Naslov prvaka nima samo ozkih državnih mej, seže daleč v svet, kar je za razpoznavnost slovenskega športnega ribolova še posebno pomembno. Žal je le še redkim tekmovalcem, kot tudi RD, naslov državnega prvaka v lovu krapov z obtežilnikom spoštovan in zaželen.

Letošnjega, po vrsti 15. Državnega prvenstva v lovu krapov z obtežilnikom (DP LKO) se je udeležilo pet ekip iz štirih RD. Glede na število v preteklosti registriranih ribičev tekmovalcev v tej disciplini je to občutno premalo.

Tekmovalna podkomisija je razpisala štiri tekme v terminih od aprila do junija. Kandidiralo je pet RD, katerih tekmovalne trase ustrezajo izvedbi tekem v lovu krapov z obtežilnikom. Med kandidatkami za izvedbo državnega prvenstva so bile, skladno z določili tekmovalnih aktov RZS, izbrane tri izvajalke.

Prva tekma: Vogršček

Prva tekma letošnjega državnega prvenstva je bila na srednjem jezeru Vogršček v organizaciji RD Renče. Tekmovalna trasa dopušča postavitev devetih tekmovalnih mest na način, ki ustreza pravilom. Jezero, na katerem še do lani ni bilo tekem v lovu krapov, je dokaj zahtevno za tekmovalce, saj je v njem veliko vodnih ovir, ima razgibano oblikovano dno, posebno pazljivi pa morajo biti ob dežju, kajti hudourniška voda dobesedno poplavi tekmovalna mesta. Tudi krmljenje rib terja veliko pozornosti, saj krapji niso vajeni hranjenja z večjo količino krme. Krapov in amurjev v vodi ne manjka, zato so imeli tekmovalci, ki so izbrali ustrezno taktiko ribolova, veliko možnosti za dober ulov. Skupna teža ulovljenih rib na tekmi je preseгла sedemsto kilogramov. Prevladovali so manjši krapji, tekmovalci pa so ujeli tudi nekaj manjših amurjev. Skupaj so ujeli skoraj štiristo rib, ki so jih vrnili v vodo takoj po tehtanju. Vse ribe so bile zdrave in v dobri telesni kondiciji ne glede na vrsto, velikost in težo.

V času trajanja tekme ni manjkalo tehtalcev, ki so bili ves čas prisotni na tekmovalni trasi in so z zanimanjem spremljali dogajanje na tekmi. Časa za počitek ni bilo, na nogah so bili skoraj vseh osemindeset ur, kolikor je trajala tekma. Ulovljene ribe so tehtali takoj po ulovu ali najkasneje v manj kot eni uri. Toliko rib za tehtalce in sodnike ni lahko

Ekipa RD Pesnica - Lenart pri večernem hranjenju rib

opravilo in si zaslužijo veliko pohvalo.

Na prvi letošnji tekmi za naslov državnega prvaka si je zmago priborila ekipa RD Bled 1. Tekmovalca z dolgoletnimi izkušnjami v tej tekmovalni disciplini, Branislav Orlič in Jasmin Šepić, sta uspela uloviti kar 158 krapov s skupno težo več kot 250 kg. Odlično 2. mesto si je priborila ekipa RD Kočevje. Tekmovalci Igor Petković, Klemen Planinc in Rok Horvat so pokazali, da jim znanja ne manjka. Zahvaljujoč pravilni taktiki ribolova in premišljeni izbiri vab so ulovili 95 krapov s skupno težo 187.500 g. Na 3. mesto se je uvrstila ekipa RD Pesnica - Lenart. Tekmovalca Aleksander Poš in Dejan Mlakar sta ulovila 52 krapov s skupno težo 122.200 g. 43 rib, katerih skupna teža je znašala 93.395 g, kar je

Tehtanje

bilo dovolj, da sta se tekmovalca ekipe RD Voglajna, Gregor Iskrač in Matic Johan, uvrstila na 4. mesto. 5. mesto je zasedla ekipa RD Bled 3. Tekmovalca Frane Rahne in Igor Podgoršek sta ulovila 39 krapov, katerih skupna teža je znašala 70.425 g.

Druga tekma: Trojiško jezero

Na Trojiškem jezeru v organizaciji RD Pesnica - Lenart že vrsto let potekajo tekme državnega prvenstva v lovu krapov z obtežilnikom, saj je voda tekmovalcem priljubljena predvsem zaradi zadostnega števila krapov in amurjev. Tekmovalna trasa je bila kot vselej ustrezno pripravljena in urejena, zato ni bilo težav s postavitvijo tekmovalnih mest. Razmere za tekmovalce so dokaj izenačene, mogoče so malenkost boljše na mestih, ki so bližje plitvini. Tekmovalci so vedno dobrodošli pri domačih ribičih pa tudi pri sprehajalcih, ki so si z zanimanjem ogledovali

Trojiškim jezerom in okolico v poznem popoldnevu prvega tekmovalnega dne. Zahvaljujoč upoštevanju navodil vodstva tekme in prisebnosti tekmovalcev se ni nikomur zgodila nobena nesreča, ribolovni pribor in oprema pa sta ostala nepoškodovana. Tekmovalci so se pravočasno umaknili v zavetje šotorov, pred tem pa so položili ribiške palice na zemljo, da ne bi nastal udar strele. Tekma je bila za kratek čas prekinjena, takoj ko je prenehala padati toča in je prenehalo grmeti, pa so nadaljevali z ribolovom.

RD Pesnica - Lenart do letos še ni imela svoje ekipe oziroma tekmovalcev v tej

RD Bled 3. Tekmovalca sta ulovila dve ribi s skupno težo 16.200 kg.

Tretja tekma: ribnik Bana

RD Slovenska Bistrica je na ribniku Bana organizirala tretjo tekmo. Ribnik, katerega površina je vsega skupaj pet hektarjev, poseljuje veliko krapov in amurjev, ki dosegajo kapitalne teže. Tekmovalna trasa omogoča postavitve devetih tekmovalnih mest, pogoji za tekmovalce pa so dokaj izenačeni. Vsa tekmovalna mesta so bila urejena in očiščena in so omogočala nemoten ribolov vsem sodelujočim ekipam. Na tej tekmi so tekmovalci ujeli več kot

Tekmovalca RD Bled s krapom, težkim 10 kg

Tekmovalca RD Kočevje pri hranjenju rib

vrhunski pribor, predvsem pa dolge mete tekmovalcev. Šotori in oprema so bili postavljeni na način, ki mimoidočih ni motil in jih ni oviral.

Večina tekmovalcev si bo drugo tekmo letošnjega prvenstva vtisnila v spomin zaradi neurja, ki se je razbesnelo nad

disciplini. Njihova nova ekipa, ki jo sestavljajo tekmovalci Aleksander Poš, Dejan Mlakar in Željko Pušnik, je na tej tekmi osvojila prvo mesto z 58 ulovljenimi ribami, katerih skupna teža je znašala nekaj manj kot 220 kg. Tudi druge sodelujoče ekipe so dosegle dobre rezultate glede na izžrebana tekmovalna mesta, kajti krapji so se drstili ravno v času tekmovalja. V času drsti jih ponujene vabe niso zanimale in posledično je bil ulov slabši od pričakovanega.

Drugo mesto je zasedla ekipa RD Voglajna z 21 ulovljenimi ribami, skupna teža ulova je bila 89.450 g. Na 3. mesto se je uvrstila ekipa RD Kočevje z 8 ribami skupne teže 30.300 g. Četrto mesto je osvojila ekipa RD Bled 1 s sedmimi ribami, katerih teža je znašala 28.050 g. Na 5. mestu ji je sledila ekipa

Rezultati DP LKO

1. mesto: RD Pesnica - Lenart (Aleksander Poš, Dejan Mlakar, Željko Pušnik),
2. mesto: RD Kočevje (Igor Petković, Klemen Planinc, Rok Horvat)
3. mesto: RD Bled 1 (Jasmin Šepić, Branislav Orlič)
4. mesto: RD Voglajna (Gregor Iskrač, Izidor Kolar, Matic Johan)
5. mesto: RD Bled 3 (Frane Rahne, Igor Podgoršek)

petsto kilogramov rib s povprečno težo skoraj štiri kilograme.

Vsi tekmovalci so dosledno upoštevali pravila, tekmovalce je potekalo nemoteno in v dobrem tekmovalnem duhu. Ravnanje z ulovljenimi ribami, ne glede na vrsto, je bilo humano in spoštljivo. Tehtalci so poskrbeli, da so vse ribe, ki štejejo v ulov, čim prej stehali in nepoškodovane vrnili v vodo.

Prvo mesto je osvojila ekipa RD Pesnica/Lenart. Tekmovalci Dejan Mlakar, Sandi Poš in Željko Pušnik so uspeli uloviti 55 krapov, katerih skupna teža je znašala 195.875 g. Ekipa RD Voglajna, za katero sta tekmovala Gregor Iskrač in Matic Johan, je osvojila odlično 2. mesto; ulovila sta 33 krapov s skupno težo 131.425 g. Tretje mesto je zasedla ekipa RD Kočevje; tekmovalca Igor Petković in Rok Horvat sta ulovila 37 krapov s skupno težo 116.275 g. Ekipa RD Bled 1 v sestavi Branislav Orlič in Jasmin Šepić je zasedla 4. mesto; ulovila sta 18 rib, katerih skupna teža je znašala 90.400 g. Peto mesto je pripadlo ekipi RD Bled 3. Tekmovalca Frane Rahne in Igor Podgoršek sta uspela uloviti eno ribo s težo 3.775 g.

Četrta tekma: jezero Radehova

Zadnja tekma letošnjega državnega prvenstva je potekala na jezeru Radehova, tako kot drugo tekmo pa jo je organizirala domača RD Pesnica - Lenart. Lepo poletno vreme je pripomoglo k dobremu razpoloženju vseh tekmovalcev in drugih udeležencev tekme. Vzorno

Spominska fotografija na Vogrščku

urejena tekmovalna trasa je omogočala postavitev tekmovalnih mest na način, ki tekmovalcem nudi zelo dobre možnosti za nemoten ribolov. Dostop z vozili do tekmovalnih mest ni mogoč, je pa član domače RD poskrbel za prevoz opreme in pribora s štirikolesnikom, s čimer je olajšal priprave ekipam pred začetkom tekme.

Predsednik tekmovalne komisije RZS Bojan Javornik se je odzval povabilu podkomisije in je tekmovalce obiskal že prvi tekmovalni dan. Še pred začetkom zadnje tekme jim je namenil nekaj vzpodbudnih besed in jim zaželel dober prijem. Predsednik se je udeležil tudi zaključne prireditve v ribiškem domu RD Pesnica - Lenart, za kar smo mu bili vsi udeleženci tekmovalja hvaležni.

Tudi na tej tekmi si je prvo mesto priborila domača ekipa, ki je uspela uloviti 35 krapov s skupno težo 216.675 g. Z rezultatom so tekmovalci utrdili vodstvo v skupni razvrstitvi letošnjega prvenstva, z osvojenim naslovom državnega prvaka v lovu krapov z obtežilnikom za leto 2018 pa so se uvrstili v reprezentanco.

Na 2. mesto se je uvrstila ekipa RD Kočevje z ulovom 32 rib v skupni teži 178.500 g. Ekipa je po končnem seštevku točk končala prvenstvo na 2. mestu in si tako zagotovila udeležbo v reprezentanci. Tretje mesto sta zasedla tekmovalca ekipe RD Bled 1; ulovila sta 12 rib s skupno težo 88.525 g. Rezultat jima je prinesel skupno 3. mesto in s tem uvrstitev v reprezentanco. Četrto mesto je osvojila ekipa RD Voglajna z ulovom 11 rib v skupni teži 72.650 g.

Zahvala ribiškim družinam in tekmovalcem

Člani podkomisije se zahvaljujemo vsem RD, ki so nesebično odstopile svoje vode in organizirale tekme na visoki ravni. Predvsem se zahvaljujemo vsem tistim, ki podpirajo svoje člane tekmovalce in jim omogočajo sodelovanje na državnih prvenstvih.

Posebej pa se zahvaljujemo vsem tekmovalcem, ki so namenili veliko prostega časa in nemalo lastnih sredstev za sodelovanje v ligi in so kljub maloštevilnim ekipam in tako manjši konkurenci dostojno zastopali svoje ribiške družine.

Ekipa si je s tem rezultatom zagotovila udeležbo na mednarodnem pokalnem tekmovalju Donavsko-jadranski pokal za leto 2018.

Na zadnje, 5. mesto se je uvrstila ekipa RD Bled 3 z ulovom osmih rib s skupno težo 46.900 g. S to tekmo sta tekmovalca Frane Rahne in Igor Podgoršek po dolgih letih končala s tekmovalni za naslov državnega prvaka, priborila pa sta si udeležbo na Donavsko-jadranskem pokalu.

Dober rezultat je v veliki meri odvisen od telesne pripravljenosti tekmovalcev, njihovega znanja, ustrezne taktike, načina hranjenja in pravilne izbire vab. Tudi drugi dejavniki, kot je struktura dna, globina vode, ješčnost rib in nenazadnje samo tekmovalno mesto, so pomembni pri uvrstitvi ekipe. Krajna mesta naj bi bila po prepričanju mnogih v prednosti, kar pa večkrat ni res, saj mora biti

izpoljenih vsaj še nekaj prej naštetih dejavnikov. Vsaka ekipa oziroma tekmovalcec mora imeti tudi nekaj ribiške sreče, brez nje žal ne gre.

V razmislek

V Sloveniji ne manjka odličnih tekmovalcev, ki bi želeli tekmovali v državni ligi, vendar jim RD, katerih člani so, tega ne omogočijo. Večni izgovori vodilnih pri mnogih od njih glede pomanjkanja finančnih sredstev za tekmovalce so postali stalnica. Registracije tekmovalcev so prevelik strošek, plačilo startnine za eno ekipo ali več pa bi ribiško družino privedlo do bankrota. Pomislite, če je vse to res.

Člani tekmovalne podkomisije za lov krapov z obtežilnikom so nemočni pri vključevanju tekmovalcev v tekmovalni sistem RZS. Mnogi predlogi in razne pobude za izboljšanje tega stanja so v preteklosti naleteli na gluha ušesa v večini vodstev ribiških družin pa tudi pri nekaterih vidnih funkcionarjih v krovni organizaciji slovenskih ribičev. Ne manjka posameznikov, ki namenoma onemogočajo ali odvrtačajo tekmovalce od sodelovanja na tekмах državnega prvenstva, kar je nedopustno, predvsem pa neetično.

Državno prvenstvo 2018 je končano, ne bo pa pozabljeno. Predvsem sodelujoči tekmovalci in člani podkomisije se ga bomo spominjali po zelo majhni udeležbi ekip ter po vloženem trudu pri organizaciji in izvedbi.

*Aleksander Kolar
TPK RZS v LKO*

Srečanje vojnih veteranov ribičev

Tekmovanje veteranov vojne za Slovenijo v lovu rib s plovcem je 4. avgusta pod pokroviteljstvom predsednika ZVVVS in župana MO Ptuj potekalo že šestnajstič, in sicer v okviru praznovanja praznika Mestne občine Ptuj, organiziralo pa ga je Območno združenje veteranov Ptuj pod pokroviteljstvom Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ptuj. Ob pomoči ptujskih ribičev in športnega ribiškega društva Markovci je srečanje ponovno dobro uspelo.

Na srečanju je sodelovalo 33 ekip iz Slovenije, Hrvaške in Madžarske, kar daje dogodku mednarodni pomen. Sodelovale so ekipe veteranov, policijskega združenja Sever, ekipa Zveze slovenskih častnikov Ptuj, dve ekipi braniteljev hrvaških veteranov iz prijateljskega Bjelovarja in ekipa veteranske organizacije Madžarske iz Budimpešte. Sodelovanje toliko ekip je dokaz, da za veterane ni ovir za druženje, ki ni samo tekmovalnega značaja.

Ribiči veterani so se začeli zbirati ob ribniku Rogoznica kmalu po 6. uri. Po svečanem odprtju so se tekmovalci podali na tekmovalna mesta ob ribnikih v Rogoznici in gramoznici Markovci. Po triurnem tekmovanju so tehtnice pokazale, da so med posamezniki pokale s po eno negativno točko osvojili: za 1. mesto Dušan Horvat iz Območnega

Zmagovalci: Občinska organizacija Zveze slovenskih častnikov Ptuj

zdrženja Ptuj, njegov ulov je tehtal 59.260 g, drugi je bil Mitja Žuran iz Občinskega združenja Zveze slovenskih častnikov Ptuj s težo 19.340 g, 3. mesto pa je osvojil Nikola Abrič iz Velenja s 8.305 g.

Med ekipami je slavila ekipa ZŠC Ptuj, druga je bila ekipa Policijskega združenja Laško in tretja ekipa OZVVS Gornja Radgona.

Stanko Žitnik

Ptujski ribiči okronali ribiškega carja

Po odlični uvrstitvi ekipe Ribiške družine Ptuj, ki je na mednarodnem tekmovanju v lovu rib s plovcem osvojila odlično drugo mesto, je bil konec tedna zaradi prirediteljstva ob občinskem prazniku Mestne občine Ptuj za ribiče RD Ptuj zelo delaven.

V soboto, 4. avgusta, smo ribiči organizirali tekmovanje, ki ga je v počastitev občinskega praznika MO Ptuj organiziralo Območno združenje veteranov Slovenije Ptuj, v nedeljo, 5. avgusta, pa smo okronali svojega ribiškega carja. Letošnji car je postal Franc Leben z ulovljenim krapom, težkim 6.750 g, prvi spremljevalec je bil Rok Vinko z amurjem, težkim 4.950 g, drugi spremljevalec pa Matjaž Mesarič prav tako z amurjem, težkim 4.450 g. Ulovljene ribe dokazujejo, da je v ribnikih Rogoznica veliko rib in da so vredne obiska ribičev in turistov.

Tekmovanje za ribiškega carja ima simboliko, saj ribiški car predstavlja varuha rib v vodah ptujskega ribiškega okoliša, s poudarkom na ohranjanju domorodnih vrst rib, varovanju čistih voda in okolice. Za svoj trud za osvojena mesta na tekmovanju in spomin na zveneč naziv so car in spremljevalca prejeli pokale.

Stanko Žitnik

Matjaž Mesarič, drugi, Franc Leben, car, in Rok Vinko, prvi spremljevalec

RADOVLJICA

Tradicionalno druženje ribičev

RD Radovljica je v počastitev dneva slovenskih ribičev in bližajoče 65. obletnice ustanovitve RD pri ribiškem domu na Lancovem 30. junija letos organizirala druženje za člane, njihove družine, prijatelje in svoje ter člane drugih ribiških družin.

Zadnja junijska sobota je radovljiškimi ribičem ponudila lep sončen dan – nekoliko soparen, vendar prijeten za druženje ob dobrotah z žara, ki sta jih pripravljala gospodar Matej Šparovec in naš član Dejan Lapornik. Pa niso bile samo mesne dobrote in ponujena pijača tisto, kar je privabilo približno 50 udeležencev v senco oreha ob ribiškem domu. Ribiče in goste je privabilo lepo naravno okolje sotočja Save in Save Dolinke ter želja po druženju, ki je po besedah nekaterih večletnih udeležencev vedno prijetno in tovariško.

Aktivnosti so začeli ribiči tekmovalci, ki v revirju A vsako leto tekmujejo za največjo ujeto ribo in največjo dolžino športno ulovljenih in pravilno izmerjenih treh rib: potočne postrvi, lipana in šarenke. Zbralo in za tekmovanje se je prijavilo 20 športnih ribičev, od katerih sta tekmovala dva mlada ribiča. Tekmovanje je potekalo od 8. do 12. ure. Ujete ribe so ribiči merili in zabeležili v kartonček po načinu »fair play«, tako da je drug ribič potrdil točnost meritev in zabeležko. Posebnih tekmovalnih pravil oz. koeficientov, ki prinašajo točke, ni bilo, za izračun je štela samo dolžina treh izmerjenih rib.

Pred začetkom tekmovanja so se tekmovalci seznanili s pravili, zajetimi znotraj ribolovnega režima, s posebnim poudarkom na ribiški etiki. Tekmovalci so bili večinoma tisti, ki se že več let vračajo in tudi sicer radi lovijo v naših revirjih, zlasti v predelih, ki jih naseljuje lipan. K ribolovu v naše revirje se vračajo staroste slovenskih muharjev Danilo Bižal, Edo Januš, Boris Ančik, Ado Kunstelj, Janez Cerkovnik, člani RD Jože Hafner, Janez Šuštaršič, Janez Finžgar, Marjan Kolar. Udeležba mladih ribičev je bila glede na prejšnja leta slabša, saj sta tekmovala samo mlada ribiča RD Radovljica, Gaber Brajnik in Miha Finžgar. Vendar iz malega raste veliko, zato v naslednjih letih pričakujemo številčnejšo udeležbo mladih ribičev tako iz domače kot iz drugih RD, morda pa še kakšno ribičko.

Po končanem tekmovanju so si tekmovalci oddahnili in za prvo silo »privezali dušo«, še pred postrežbo

s hrane in pijačo pa je bila slovesna razglasitev rezultatov tekmovanja, v katere uvodnem delu je predsednik RD Andrej Biček poudaril pomen ribiških druženj, vsem je čestital ob Dnevu ribičev, ki ga moramo tradicionalno ohranjati in negovati.

Ribiči se pridružujemo Coubertenovemu reku, ki v olimpijskem duhu pravi, da »ni pomembno zmagati, ampak sodelovati« in najbrž je tako prav, saj zmaga eden, sodeluje pa jih več, ki tudi pripomorejo k njegovi zmagi.

In še rezultati: pri mladincih je drugič zapored zmagal Gaber Brajnik. Zmagovalec v članski konkurenci je bil Lorenzo Čekić, Janez Šuštaršič, ki je med sodelujočimi člani RD Radovljica ujel največjega lipana, dolgega 50,5 cm, si je prislužil prehodni pokal, največjo ribo, 52,5 cm dolgo šarenko, pa je ujel Mirko Ban. Prva tri mesta so

bila nagrajena z medaljami in pokali RD Radovljica, medaljo z najboljšega zmocenega ribiča plavalca pa si je letos prislužil član RD Radovljica Miha, ki je teatralno zdrsnil v brzice. Za ljubitelje lova lipana dodajam, da so kar štirje ujeli merili v dolžino več kot 50 cm, kar ne pripisujem toliko mojstrom ulova, ampak povečanemu staležu večjih in kapitalnih primerkov.

Druženje se je nadaljevalo v pozno popoldanskem času. Saj veste, kakšno je vzdušje, ko se zberejo skupaj mlajši in starejši ribiški tovariši, prijatelji in veterani: ne manjka ribiških laži in resnic, ribiške vabe postajajo fenomeni, muharske tehnike pa umetnost. Ampak verjemite, uspeva nam čuvati naravo in v vodi živče lepote. Velike in največje še veselo plavajo in kaže, da bo še nekaj časa tako.

Roman Zupanc

Najuspešnejši udeleženci prijateljskega srečanja

NOVO! Široka izbira materialov za vezanje umetnih muh in drugih pripomočkov za muharjenje svetovno znanega angleškega proizvajalca Veniard. Katalog najdete na spletni strani www.veniard.com, cene bomo na vašo željo posredovali prek e-pošte.

Izdelava umetnih muh po naročilu in servisiranje ribiške opreme (palice, kolesca, škornji)

GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com, spletna stran www.ribistvo-mozina.si

Delo z mladimi ribiči

Minila sta vroča meseca, julij in avgust, ter prinesla nov začetek šolskega leta. Tako kot že nekaj let zapovrstjo smo v Koroški ribiški družini pod mentorstvom Avgusta Skrbiša poskrbeli, da sta počitniška meseca potekala aktivno tudi na področju ribolova, saj smo tudi letos organizirali tečaj za mlade ribiče na ribniku Brdinje, na katerega so vabljeni otroci iz vse Koroške v starosti od 7 do 15 let.

Tečaja se z veseljem udeležujejo tudi mlajši otroci. Tečaji so potekali vsak ponedeljek med 17. in 19. uro v času šolskih počitnic, udeležilo pa se jih je več kot 300 otrok. Tako kot že prejšnja leta so mi tudi letos pomagali številni mentorji iz ribiške družine, za kar si zaslužijo vse pohvale. Zadnjega tečaja v avgustu sta se udeležila celo župan Občine Ravne na Koroškem, Tomaž Rožen, in ravska kabelska televizija, ki je zabeležila pestro dogajanje ob našem ribniku. Otroci so ob koncu tečaja prejeli tudi diplome, seveda pa so bili še posebno veseli pogostitve s pico in sokom.

Tečaj je tako zopet dosegel svoj glavni namen. Prvič, da je precej otrok namesto doma za računalniki vsaj nekaj prostega počitniškega časa preživelo raje ob vodi in drugič, da se je znova veliko mladih spoznalo z ribolovom. Navsezadnje je to

Udeleženci zadnjega dne tečaja

Za mlade ribiče je poskrbela skupina mentorjev.

edina prava rešitev za ohranjanje članstva tudi v prihodnje.

Seveda pa tečaj ni bil edino dogajanje za mlade. Kot mentor mladih ribičev sem poskrbel, da so se mladi udeležili tudi številnih tekmovanj. Tako smo z ekipo sodelovali na Državnem prvenstvu na Šmartinskem jezeru, z ekipo petih mladih tekmovalcev pa smo tekmovali tudi v regijski ligi ZRD Maribor.

Letos smo se prvič udeležili tudi mednarodnega tekmovanja za pokal Alpe-Jad-

ran na Šikarskem jezeru. To je bilo za naše mladince izredno doživetje, pridobili pa so tudi nove zanimive izkušnje.

Na splošno lahko ocenim, da smo bili letos pri delu z mladimi izredno uspešni in smo zanje že veliko naredili, čeprav leta še ni konec in bomo zanje zagotovo pripravili še kakšno aktivnost.

*Besedilo: Avgust Skrbiš,
mentor mladih ribičev Koroške RD,
fotografije: studio Ocepek*

Na ribolovu

Ribiško praznovanje na Koroškem

Srečanja z dravograjskimi ribiči sem se še posebno veselil. Prvič, ker v tamkajšnjih krajih nisem ravno pogosto – menim, da sem bil tam nazadnje še v devetdesetih letih –, drugič pa zaradi novih poznanstev in spoznanj.

Ko sem v soboto, 30. junija, zjutraj brez kakšnih večjih zapletov prispel na ribnik Brdinje, streljaj oddaljenem od Raven na Koroškem, so ribiči že zasedli svoja mesta na bregu, v mrežah pa je bilo že nekaj ulova. Štiriindvajsetič zapored so se zbrali na srečanju, s katerim po ribiško obeležijo praznik Občine Dravograd. Vsako od dosedanjih srečanj je bilo dobro obiskano in tudi tokrat je sodelovalo 16 ekip s po tremi ribiči, večinoma iz ZRD Maribor.

Ribnik Brdinje, ki ga je Koroška ribiška družina (KRD) zgradila leta 2004, napaja potok Hotuljka. Na tamkajšnjem mestu je bila nekoč ribogojnica za postrvi, potem pa je večja ujma vse uničila. Namesto obnove so se ribiči odločili, da bodo zgradili

Ribnik Brdinje. Ribiškega srečanja za pokal Občine Dravograd se je udeležilo 16 ekip s po tremi člani.

mi in navadnimi koreslji, rdečecokami in zelenikami. Lahko pa prime tudi ščuka ali smuč. Bogato torej. Potrebna sta le pravilen pristop in prava vaba. Zveni nekam znano? Ribe so včasih tudi precej muhaste in jim nobena

stvar ni pogodu. Katera muha jim je tokrat brenčala okoli ribjih možganov, ne vem, a ribiči so dejali, da tokratni odziv ni bil najboljši. Meni se je sicer zdelo, da so ribe precej »pri stvari«, a ribiči že vedo, kako in kaj. No, morda

Uvrstitve ekipno:

1. mesto: SPB
2. mesto: Korado
3. mesto: Legende

Uvrstitve posamezno:

1. mesto: Vinko Dobnik
2. mesto: Božo Pogorevc
3. mesto: Jože Kozar

ribnik za potrebe športnega ribolova. Zdaj je to komercialni ribnik, v katerem lahko lovijo člani družine in tudi t.i. dnevničarji. Ob ribniku je manjša brunarica z gostinsko ponudbo.

Ribnik podolgovate oblike so v celoti zasedli udeleženci srečanja. Spominjali so me na dve vojski srednjeveških vitezov, ki si stojita ena nasproti drugi. Ribiči so namreč večinoma lovili z dolgimi palicami štek, ki bi jih lahko z malo domišljije zamenjal za kopja. K sreči so bili precej bolj miroljubni in so tokrat »napadli« zgolj ribe v vodi. Ribnik je, kot je povedal gospodar KRD Mirko Preglau, bogat z različnimi vrstami rib, zanimivih za športni ribolov. Mreža spretnega ribiča se lahko dokaj hitro napolni s krapji, ploščiči, srebrni-

POGOVOR Z GOSPODARJEM KRD MIRKOM PREGLAUOM

Počasi se kažejo rezultati dela z mladimi

Okoliščine so nanesele, da sem se še največ pogovarjal z gospodarjem KRD Mirkom Preglauom. Čeprav je imel obilo dela, mi je uspel pokazati notranjost ribiškega doma in ribiški muzej, odgovoril pa mi je še na nekaj vprašanj.

Najprej mi povejte, kako ste zadovoljni z današnjim srečanjem. Je bilo dobro obiskano v primerjavi s prejšnjimi leti in kako dolgo tradicijo ima?

»Naj začnem z vremenom. Slednje je, kot vidite, lepo, a za ribolov ne najboljše. Nekateri so zadovoljni tudi z ujetimi ribami, drugi pač malo manj. Povprečno pa ribe niso prijemale tako kot običajno in morda je kriva le polna luna. Nihče od sodelujočih ni ostal brez ulova, povprečna teža ulova je bila 2 kg, najboljši pa mislim, da je ujel 14 kg rib. Moram povedati, da se ribiči na pokal

občine Dravograd radi odzovejo in že vrsto let je lepa udeležba. Glede na to, da je tokrat eden redkih koncev tedna z lepim vremenom, ki so ga mnogi izkoristili tudi za druge stvari, sem z obiskom več kot zadovoljen. S to prireditvijo smo se tudi mi priključili praznovanju občinskega praznika. Sodelujemo vse od leta 1994 ko smo zgradili ribiški dom. Se pravi redno že 24 let.«

Nekako ne morem mimo reke Drave. Povejte, kakšno je trenutno stanje in kakšni so obeti?

»Reka je zelo problematična, težava pa je pri Avstrijcih, ki čistijo bazene elektrarne tako, da k nam spuščajo mulj. Najaktivnejši so ob visoki vodi ker ta takrat lažje in hitreje odnese mulj.

Drava je ta teden pravzaprav čudovita v primerjavi z običajnim stanjem. Kadar

Predsednik tekmovalne komisije v Koroški ribiški družini, Darko Ajd, se je tudi sam pomeril v konkurenci.

Ena večjih težav, s katero se spopada KRD, je zamuljanje reke Drave po krivdi Avstrijcev. Taka je bila reka ob mojem obisku. Ribiči so dejali, da je v primerjavi z običajnim stanjem videti odlično.

je bila za slabše ribje sodelovanje kriva le gneča na bregu.

Sicer radi rečemo, da so ribe bolj kot ne zgolj izgovor za druženje, a na drugi strani vemo, da je še najbolj prijateljska tekma na koncu vendarle tekma in vsak udeleženec želi doseči čim boljši rezultat in se uvrstiti čim višje. Takšni pač smo in ne gre nas spreminjati.

Ribičev, osredotočenih na plovce, krmljenje ali utrivanje zapetih rib nisem želel motiti, verjetno pa mi to tudi ne bi uspelo, saj so se vsi po vrsti povsem posvetili svojemu delu. Obhodil sem prizorišče in pri tem predvsem pazil, da v preveliki vnemi posneti dobro fotografijo, ne bi stopil na kakšen kos dragocene tekmovalne opreme in tako

pokvaril dan sebi in drugim. Gibanje v neposredni bližini tekmovalcev oz. dosegu njihovih »kopij« sicer ni dovoljeno, a na določenih mestih le ni šlo drugače. Pomagal sem si s prestopanjem in na koncu se je moj sprehod končal srečno, posnel pa sem tudi nekaj fotografij.

Potem ko sem nekaj pozdravnih besed izmenjal s predsednikom tekmovalne komisije KRD Darkom Ajdom, ki je tudi sam tekmoval, sem na vrtu brunarice ob ribniku še malo posedel, spil pijačo in poklepetal z naključnimi sogovorniki, kako uro pred koncem tekme pa se odpravil v bližnji Dravograd k ribiškemu domu KRD, kjer je bil zaključni del srečanja. Vzel sem si nekaj več časa, da bi ga v miru poiskal,

glede na številne udeležence pa se je obetala še gneča. Dom sem našel brez težav in hitro. Le lučaj od reke Drave, zajezene z jezom HE Dravograd, stoji lepo urejena zgradba z gostinskim lokalom v pritličju. V zgornjem nadstropju so prostori Koroške RD in v njih zelo zanimiv, pravi pravcati ribiški muzej. Ni velik, vendar nudi na ogled veliko predmetov iz ribiške preteklosti in dela RD. Sam sem se še najbolj »pasel« na starodobnih ribiških kolescih, palicah, vabah in drugem priboru, ki so ga uporabljali naši predhodniki. Vsekakor vredno obiska in ogleda.

Legala doma je pravšnja tako za ribiče, ki smo najraje ob vodi, kot tudi za popotnike, tekače, sprehajalce in druge ljubitelje narave in gibanja, da si tam ▶

Gospodar KRD Mirko Preglau

Avstrijci ne delajo, se voda takoj popravi, tri četrtine leta pa je povsem zamuljena. Bili smo že pri njih, a se nič ne spremeni. Žal pa se zdi, da tudi na nivoju naše države ni pravega napora v smeri reševanja tega perečega problema. Mi sami z RZS na čelu pa težko naredimo kaj drugega, kot da pristojnim predstavimo težavo.

Posledično nam je še članstvo močno upadlo, mislim da s 500 na 260. To je po eni strani razumljivo, saj če ne lovijo salmonidnih vrst rib v Meži in Mislinji, praktično nimajo kje loviti. Rib je sicer v Dravi še nekaj, vendar pa neprestano delovanje mulja nanje negativno vpliva. Od drsti praktično ni nič, saj ikre prekrije mulj, ribam pade imunski sistem in so dovzetnejše za razne bolezni. Stalež podusti nam je v zadnjih 15 letih padel za 90 %, tudi platnic in ploščičev je veliko manj.«

Pa se za trenutek preseliva k bolj pozitivnim temam. Vidim, da imate zelo lep ribiški dom, ki je vašim ribičem nedvomno v ponos, gostinski lokal v pritličju pa precej obiskan. Bi rekel, da se kar dogaja.

»Res je. Zgradili smo ga leta 1994 večinoma z lastnim delom članov RD, tako kot je to primer pri večini naših RD. Danes smo lahko nanj upravičeno ponosni. V spodnjem delu je gostinski lokal, v zgornjem pa so prostori, v katerih deluje KRD in ribiški muzej. Pokrajinski muzej v Slovenj Gradcu ga je zasnoval, mi pa smo prispevali razstavne predmete. Na ogled je postavljen star ribiški pribor, preparati, slike ali fotografije rib, ki so ali pa še naseljujejo naše vodotoke, nekaj

pa je razstavnih predmetov, vezanih na gospodarsko in športno dejavnost družine in njeno zgodovino. Smo ena starejših družin; prihodnje leto praznujemo 65-letnico delovanja in snovi se je v teh letih nabralo kar nekaj. Za obisk muzeja vlada precejšnje zanimanje, obiskujejo nas v glavnem šolarji. Sprejme jih naš tajnik Robert Preglau, ki jih vodi in razloži tematiko in zgodovino. To v glavnem spada na področje dela z mladimi.«

Ker že omenjate mlade: bolj ali manj povesod poslušam, da jih je premalo. Kako se torej spopadate s to težavo?

»Poleg ogleda muzeja prirejamo tudi počitniške tečaje športnega ribolova, na katerih mlade učimo loviti ribe. Tečaj je razdeljen na teoretični in praktični del in lahko se pohvalim, da imamo skozi celotne poletne počitnice tudi od 400 do 500 tečajnikov, starih od 5 do 18 let. Tečaj je brezplačen, poskrbimo pa tudi za vabe in pribor. Počasi se že kažejo rezultati tega dela. Trenutno imamo v naših vrstah 30 mladincev, upam pa, da se nam jih bo v prihodnje priključilo še več. Na tem vztrajno delamo.«

Hvala za pogovor in obilo uspeha!

Županja Občine Dravograd Marijana Cigala je vse prisotne lepo pozdravila, posebej pa izpostavila dobro sodelovanje med občino in KR D.

za trenutek odpočijejo ob osvežilni pijači. V prihodnje družina načrtuje na zdaj zaraslem območju med reko in objektom zgraditi oz. postaviti telovadne in druge naprave za nekakšen

fitnes v naravi, poleg tega pa še manjši ribnik, ki bo najverjetneje na voljo tudi za ribolov. Ko in če bo v prihodnje urejena problematika zamuljana reke zaradi aktivnosti Avstrijcev, česar si seveda vsi želimo, bo tamkajšnji predel res prava oaza in zatočišče. Tako si vsaj predstavljam.

Priznati moram, da me je kot ribiča barva reke Drave neprijetno presenetila. Za moje pojme je bila precej muljasta in nič kaj vabljiva za ribolov, čeprav nekatere ribe prav lepo »delajo« v takih razmerah – recimo mrena. Vendar pa je tista zamuljenost stalna in ne zgolj občasna kalnost. Kasneje sem od ribičev izvedel, da je bilo stanje tistega dne pravzaprav odlično v primerjavi z običajnim. To pa je res žalostno, sem pomislil. Tak vodni vir, ki nudi številne možnosti za vodne športe in tudi za ribolov, pa

Poslojpe ribiškega doma KR D z gostinskimi lokalom v pritličju. V prostorih družine v zgornjem nadstropju je zanimiv ribiški muzej.

tako neodgovorno obnašanje naših sosedov. Povsem se strinjam z besedami predsednika KR D Tadeja Paradiža, da bi bilo v primeru, če bi Drava tekla v obratno smer, že zdavnaj vse rešeno; plačali bi odškodnino prizadetim Avstrijcem, težave nakopičenega mulja pa bi reševali tako, kot je treba. Žal pa sosedje očitno niso tako občutljivi, ko gre za druge in sami niso neposredno prizadeti. Upam, da bo to samoljubje v prihodnje prenehalo in bo reka

PRESEDNIK KR D TADEJ PARADIŽ:

»Vsi moramo biti varuhi narave«

Predsednika KR D Tadeja Paradiža so precej oblegali predstavniki medijev, gosti in prijatelji. Tako pač je s predsedniki, vsem pa je težko ustreči v kratkem času, ki je bil na voljo. Kljub temu si je prijazno vzel čas za klepet.

V pogovoru z gospodarjem sem slišal nekaj zaskrbljujočih dejstev v povezavi z reko Dravo. Kako vi gledate na to težavo in kakšno je stanje preostalih voda v upravljanju KR D?

»Moram reči, da sem precej razočaran. Predvsem glede stanja reke Drave, so pa težave tudi pri urejanju drugih vodotokov. Sicer se strinjam, da je potrebno določene dele rek urediti zaradi poplavne varnosti, vprašanje pa je, v kolikšni meri je to dobro. Voda namreč na reguliranem področju hitro odteče, podtalnica se ne napaja, nekje na koncu pa zopet poplavlja.

Lani smo imeli zgolj zaradi posegov v vodo 63 intervencijskih izlovov. Največ škode nastane novembra in decembra pri strojnih posegih v struge, predvsem na postrvem zarodu. Sicer dobimo ne-

kaj odškodnine, vendar se je potrebno vprašati, zakaj posegati v vodo ravno v času ribje drsti in ne prej ali pozneje. Nas ribičev pri tem nihče ne upošteva, niti jih ne zanimajo naši nasveti in opozorila. Pred časom smo na primer prejeli sklep o regulaciji Meže, Mislinje in Homšnice. Projekt je vreden kakšnih 23 milijonov evrov, z nami pa sploh niso stopili v stik, dobili smo le sklep v vednost.«

Kako bi to lahko rešili?

»Preprosto: posege v vodo bi morali načrtovati za obdobje izven drsti. Žal pa je to očitno težko uveljaviti. Kar se tiče reke Drave, je še manj posluha. Avstrijci bi morali mulj uporabiti za gradnjo ekoloških otokov, a vse, kar počno, je spuščanje mulja v strugo, ki ga voda potem prinaša k nam. Zaradi stalne zamuljenosti Drave in s tem praktično nemogočega ribolova so družino zapustili številni člani, kar obžalujem, še bolj pa mi je hudo za živelj v reki. Če tak vodotok enkrat uničimo, ga ne bo več mogoče obnoviti. Vendar pa ribiči sami težko kaj premaknemo tudi na

Predsednik KR D Tadej Paradiž

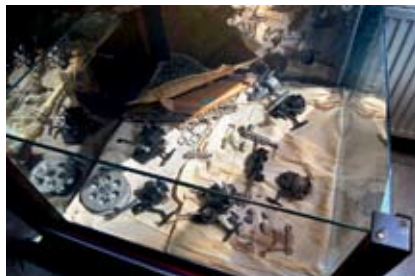
ravni RZS. Menim, da bi se morala bolj aktivno vključiti država in vsa civilna društva, ki so posredno ali neposredno prizadeta zaradi takega stanja. Podobno ali pa še bolj neodgovorno so sosedje

Kot vsako leto ob občinskem prazniku so bili tudi letos gostje iz Srbije, med njimi Trubaški orkester Dragačevske trube.

Najboljše tri ekipe od leve: drugo mesto ekipa Korado (tretji z leve je Vinko Dobnik, dobitnik prehodnega pokala), prvo mesto ekipa SPB in tretje ekipa Legende.

V ribiškem domu je tudi ribiški muzej. Lahko si ogledamo zanimivo starodobno opremo in pribor za ribolov, preparate in fotografije rib ter druge zanimivosti, ki so povezane z delom ribiške družine in ribištva na splošno.

ravnali leta 2012, ko niso upoštevali pravočasnih opozoril o možnost večjih padavin in niso preventivno izpraznili bazenov HE, posledično pa smo imeli pri nas uničujočo poplavo. Čeprav so stvari glede odgovornosti popolnoma jasne, pa odškodnine za nastalo škodo od njih doslej ni bilo in je verjetno tudi ne bo. Naša država je žal ni znala izboriti. Če bi Drava tekla v nasprotno smer in bi se mi tako neodgovorno obnašali, bi še kako in že zdavnaj plačali vse možne odškodnine.

Nekaj težav pa je tudi pri nas samih. Obstaja recimo mala HE, ki pri odvzemu vode na veliko krši biološki minimum pa nikomur nič. Slabih primerov je še veliko. Nekatero stvari bomo pač morali urediti tudi med nami. Vsi državljani, ribiči pa še posebej, smo varuhi narave, zato se moramo truditi za vzpostavitev in ohranjanje naravnega okolja, ne pa križem rok gledati, kako stvari propadajo.«

Predsedniško funkcijo opravljate tretje leto. Kaj bi za to obdobje posebej izpostavili in kakšni so vtisi? Morda kaj bolj optimističnega?

»Res je, predsednik sem sedaj tretje leto in trenutno imamo v družini pravo ekipo, ki dobro in zavzeto dela. Seveda so tako vzponi kot padci, na predsedniku pa je odgovornost, da vse skupaj

usmerja v zeleno smer. V tem obdobju smo nekaj že postorili, veliko pa imamo še načrtov za prihodnost. Nekaj sredstev smo vložili v gostinski lokal v ribiškem domu ter v brunarico ob ribniku Brdinje. Oba prostora smo oddali v najem in zadeva sedaj dobro deluje.

Med domom in reko Dravo, kjer je sedaj gozd, nameravamo postaviti nekakšen fitness na prostem (športni park), kjer bi se izletniki in sprehajalci lahko še dodatno razgibali. V načrtu je čolnarna in manjši ribnik, ki bo zanimiv tudi za občane. Radi pa bi uredili manjše drsališče, da bi bil prostor zanimiv za občane tudi v zimskem času. Občina Dravograd na čelu z županjo Marijano Cigala, ima za našo dejavnost veliko razumevanja in nas po svojih močeh podpira, za kar se na tem mestu še posebej zahvaljujem. V sodelovanju z občino Ravne na Koroškem pa načrtujemo izgradnjo zidanega objekta na mestu kjer je trenutno brunarica pri ribniku Brdinje. Zasnovan je tako, da ga bodo lahko uporabljali tudi občani za svoje potrebe.«

Glede na to, da nam ribičem pravzaprav ne manjka optimizma, prav tako ne trme, odločnosti in vztrajnosti, ne dvomim, da boste zadane načrte tudi uresničili. Hvala za pogovor, gostoljubje in čestitke za današnji prireditev!

spet zaživela v svoji polni lepoti, predvsem v veselje rib, ribičev in drugih uporabnikov naravnih lepot.

Čas je hitro mineval in ribiči so se začeli zbirati. Najprej so si povrnili izgubljeno energijo z obilnim kosilom, potem pa je sledil slavnostni del. Prisotne je nagovorila županja mesta Dravograd Marijana Cigala ter med drugim poudarila odlično sodelovanje med KRD in občino. Posebej se je vsem zahvalila za udeležbo in čestitala najboljšim ter skupaj z gospodarjem KRD Mirkom Preglauom podelila priznanja in pokale najboljšim ekipam, prehodni pokal pa skupnemu zmagovalcu srečanja. Dogodek so kot vsako leto popestrili gostje iz Srbije, Trubaški orkester Dragačevske trube iz Guče z značilnimi zvoki, ob katerih so uživali prisotni.

V poznem popoldnevu se je dogodek bližal koncu in ribiči so se počasi začeli razhajati z mislimi na prihodnje srečanje. Ni dvoma, da so domov najbolj veseli odšli najboljši, prav tako pa ni nobenega dvoma, da nihče ni odšel nezadovoljen. Vključno z menoj, ki se bom, upam da, v tamkajšnje prijazne kraje kmalu znova vrnil. Na primer na božično muharjenje.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.levicar@gmail.com

Ribiči obiščejo Jakčevo šolo

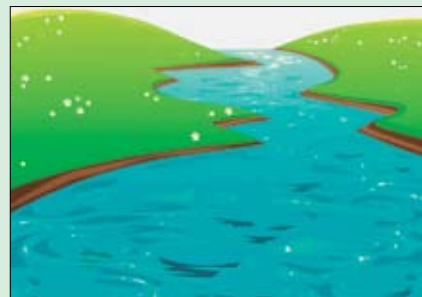
Po poletnih počitnicah že davno ne diši več. Poletno vzdušje je zamenjal pridih kostanja, gob, sadja in drugih jesenskih pridelkov. Kmetje radostno pobirajo sadeže, ki so jih vse leto negovali za ozimnico. Narava se že počasi pripravlja na počitek, saj je utrjena, ker nas je obdarovala večino leta.

Jesen je moj najljubši letni čas. Čarobne barve, sadje, plodovi dreves in čofotanje po lužah. Najraje se sprehajam po gozdu in opazujem spreminjanje dreves, nabiram plodove in raziskujem. Rad sem v naravi. Ne razumem vrstnikov, ki najraje sedijo doma pred računalnikom in ure in

umetne muhe in skrbimo za naravo. V šoli namreč želijo medse povabiti ribiče, ki bi pokazali svojo opremo, vabe ter razložili njihovo poslanstvo. Obljubil sem, da bom povedal očku in in ostalim ribičem pri naslednjem obisku ribiškega doma. Kako sem bil ponosen! Vsi prijatelji in sošolci bodo

in dobro se vedno vrača z dobrim. Naravnoslovni dan sem komaj dočakal. Jesensko jutro z meglico se je kmalu spremenilo v sončen dan, primeren za aktivnosti pred šolo. Kmalu po začetku sem zagledal očka in ribiča, ki sta mu priskočila na pomoč. Kar naenkrat je bilo okoli njiju cel kup

Mimogrede, ali prepoznaš vodotoke, v katerih lovimo krapa, lipana in ščuko?

ure igrajo igrice, ne vedo pa, kaj se dogaja okoli njih. No, tudi jaz jih rad igram, a ne vsako prosto minuto. Po pouku moram najprej napisati nalogo in pripraviti potrebščine za naslednji dan, nato pa lahko počnem, kar želim. Najraje grem na ribolov ali pa pohajkovat po bližnjih parkih in gozdovih.

V šoli je tudi super. Rad se učim. In napovedali so nam že naravnoslovni dan na temo vodnih živali. Kar zasvetilo se mi je. To je moje področje. Ponosen sem bil, ko me je učiteljica po pouku povabila na pogovor. Najprej sem se prestrašil, da nisem česa storil že tako kmalu po začetku šole, a sem se pomiril, ko je omenila, da jo zanima moj hobi. Povedal sem ji, da sem član ribiške družine, kaj počnemo, katere ribe lovimo in kako, da vežemo

lahko videli, kako lepo je biti ribič. Še isti dan pri večerji sem očku povedal vse podrobnosti in z veseljem je potrdil prihod v šolo. Je pa imel eno zagato. Moral je še kakšnega ribiča prepričati, da z njim obišče nadebudno mladino. Pripraviti mora brošure s kontaktnimi podatki, predstavitev s fotografijami, opremo za različne ribolovne tehnike in veliko dobre volje. Otroci smo zelo zahtevni poslušalci in včasih potrebujemo veliko spodbude. Ampak me niti najmanj ne skrbi, saj vem, da bo očka zmogel.

Naslednjega dne sva obiskala ribiški dom, saj je bil dan uradnih ur. Pogovorili so se o prihajajoči delovni akciji, ko bodo očistili vodotoke in okolico. Konec koncev ne lovimo samo rib, ampak tudi skrbimo za dobrobit narave in vseh bitij, s katerimi si delimo ta svet. Prijaznost je lepa čednost

otrok. Ukradli so vso pozornost in učiteljice so se samo nasmihale. Najprej je sledila predstavitev ribolova, kjer so predstavili ribolovne tehnike in pokazali pripravljeno opremo. Tukaj še nisem sodeloval. Vključim se kasneje, ko bomo imeli delavnice. Sledilo je tisoč in eno vprašanje, saj so vrstniki želeli vedeti vse od A do Ž. Zunaj smo se razdelili v skupine, saj nismo mogli biti vsi pri eni mizi. Eni so si lahko ogledali vezanje muh, drugi opremo in vabe za različne tehnike, pomerili so se lahko pri igrici lovu ribic z magnetom in prepoznavanju rib, ki je zelo podobna igri Človek ne jezi se. Ponosen se bil, da sem tukaj lahko tudi sam pomagal pri igrinah in razlagi opreme. Skupaj smo vezali umetne muhe, natikali vabe na trnke, spoznali, katere vabe imajo rade določene ribe, katere vrste rib sploh poznamo, kako pravilno rokujemo z

ujeto ribo in nenazadnje, kaj nam dan v naravi sploh lahko pokloni. Prijatelji so bili navdušeni nad mojim znanjem, tudi deklica iz drugega oddelka, ki mi je všeč, je prišla in vesel sem, da je spoznala moj hobi. Jaz pa ponosen do

vesolja in nazaj! Opazil sem, da veliko vrstnikov ne ve, kdo ribiči sploh smo. Večina si nas predstavlja na barki sredi oceanov, kjer lovimo ribe z velikimi mrežami. Tudi taki so. Tako si služijo kruh. Mi smo pa drugačni. Ribolov je

naš hobi, sprostitiv, veselje in skrb za sožitje v naravi.

Nuša Božičnik

Pobarvanka

Muhe na cevkah

Muhe, narejene na cevkah (angl. tube flies), sicer izvirajo iz škotskega mesta Aberdeen, vendar so se predvsem zaradi svoje uporabnosti in praktičnosti hitro razširile zunaj meja Združenega Kraljestva. Sprva so jih uporabljali predvsem pri muharjenju na atlantskega lososa, dandanes pa so že zelo redke tiste muharske ribe, za katere ne bi bilo vsaj nekaj posnetkov, navezanih na cevke, pa naj gre pri tem za muharjenje na sladkih vodah ali na morju. V času po drugi svetovni vojni do danes lahko opazimo predvsem razvoj cev samih in tudi raznih barvnih, bleščečih in različno težkih dodatkov. V zadnjem času tudi takšnih, s katerimi vezalci lahko poudarjamo »prostornino« muh, ne da bi pri tem muha postala pretežka za metanje. O uporabnih prednostih in značilnostih muh na cevkah pa je žal seznanjenih bolj malo slovenskih muharjev, zato bomo tokrat pisali o potrebnem osnovnem orodju, osnovah vezanja in predvsem o prednostih in uporabnosti teh muh v našem prostoru.

Najprej nekaj glavnih lastnosti, ki morajo lahko pretehtajo pri odločitvi za njihovo uporabo. Prva je, da gre pri teh muhah po navadi za nekakšno vrsto potezank, ni pa nujno. Naslednja in ena najpomembnejših lastnosti je, da lahko na teh muhah menjamo trnke po mili volji, saj je trnek na koncu muhe. navezan na najlon in ni del muhe. Lahko se prilagajamo različnim pravilom na različnih revirjih, ne da bi za to potrebovali drugo muho, pač pa samo

je najenostavnejši način izdelave teh muh in dobro je, da si priskrbimo večje količine omenjenih osnovnih sestavin, nato pa dodajamo le posebnosti.

Tretja zanimiva lastnost na cevkah navezanih muh je, da lahko izdelamo navidezno zelo velike muhe, ki pa so v resnici zelo lahke in znotraj votle, kar bistveno olajša metanje pri muharjenju na večje plenilce, kot sta na primer ščuka in sulec. V sklopu tega lahko omenim še eno lastnost, ki pride zelo prav, ka-

in dodatkih, naj omenim še eno od zelo uporabnih domislic. Plutovinast zamašek z vzdolžno luknjico, v katero lahko vstavimo cevko (ali pa tudi ne), poljubno obarvamo in opremimo z očmi in namestimo spredaj kot prvi del pred večdelnimi ali enodelnimi muhami. Na tak način lahko vsako od neobteženih ali malo obteženih muh spremenimo v plavajočo ali tako imenovani poper (angl. popper).

Naslednja dobra lastnost muh na

Trije tipi igel za vezanje na cevkah

Kovinske cevke iz medenine, aluminija in volframa

Plastične cevke različnih barv in vzorcev

menjamo trnek. Prav tako zamenjamo trnek, ki je poškodovan, zlomljen ali zarjavel, česar bodo še posebno veseli vsi, ki muharijo tudi na morju. Namesto uporabe nove muhe samo zamenjamo trnek. Poleg naštetih prednosti lahko v različnih situacijah uporabljamo različne velikosti in tipe trnkov, pa tudi dvojčke ali celo trojčke, če to dopuščajo ribolovna pravila.

Izdelava in sestavni deli muh na cevkah so enostavni, lahko dostopni in poceni. Dejstvo, da vežemo na cevko in ne na trnek, že v samem začetku omogoči prihranek. Če smo še malo bolj iznajdljivi, lahko veliko večino sestavnih delov najdemo kar doma in v raznih »hobi« trgovinah. Navadne cevke, očmi, kroglice, stožce in diske lahko hitro najdemo kjerkoli, za zahtevnejše muhe pa lahko obiščemo ribiško trgovino. Navijanje raznih mik ali krznenih trakov

dar potrebujemo velike muhe: gre za možnost uporabe modулnega načina oziroma sestavljanja več enakih ali podobnih delov skupaj, ki muho v sredini ali pa zadaj podaljšajo in povečajo. Tako lahko spreminjamo dolžino muhe, ne da bi za to potrebovali več različnih. Enako velja tudi za spreminjanje barvnih odtenkov. Vmes med posameznimi deli lahko kot distančnik uporabimo plastične kroglice, ki v zelenih barvah prav tako spremenijo osnovni videz muhe, še posebno, če uporabimo fluorescentne ali kako drugače svetleče. Sestavljena muha je zaradi zaporedne vezave na predvrstico gibljiva, lahko pa na koncu navežemo še vrtilko, za njo pa muho na novem najlonu do trnka. Za ribe z ostrimi zobmi lahko za zadnji del uporabimo tudi kevlarso vrvico ali žičko namesto najlona. Ko že pišemo o praktičnih uporabnostih

cevkah je, da se ob utrujanju ribe po navadi odmaknejo po predvrstici navzgor in stran od ribjega zobovja, kar podaljša njihovo življenjsko dobo v primerjavi z običajnimi muhami, vezanimi na trnek.

Ena od redkih slabosti muh, vezanih na cevke, je, da smo omejeni z njihovo velikostjo, in sicer navzdol. Ne moremo si namreč privoščiti tankih muh in tistih resnično majhnih mer. Omejeni smo z debelino cevke in tudi najtanjša ima določeno debelino, ki enostavno preprečuje izdelavo majhnih muh. Običajne muhe, velikosti trnkov nekje od #12 in navzgor, pa je z izbranimi prviniami že mogoče narediti tudi na cevki – odvisno od modela. Prav tako lahko na cevkah izdelamo tudi suhe muhe. Najbolj se izkažejo tiste, ki imajo mike ali druge vrste vezalnih materialov razvrščene po celotnem obodu cevke.

Dodatni nastavki za sprednje dele muh na cevkah

Silikonске cevke za učvrstitev trnkov na zadnjem delu

Prikaz ene od možnosti vpenjanja kovinske cevke z notranjo plastično cevko

Enostavna izvedba znane muhe nagajivček (Wolly bugger) na cevki

Primer modularne sestave muhe za ščuko iz dveh nagajivčkov in tradicionalne muhe na cevki, kjer iz treh majhnih dobimo eno veliko, ki je mnogo primernejša za lov večjih plenilcev.

Klasična muha na cevki, vezana na skandinavski način.

Če potrebujemo na primer plosko muho spodaj ali stanjšano bočno, naredimo muho zopet po celotnem obodu cevke in kasneje odrežemo tisto, česar ne želimo. Običajni graševci so na primer zelo primerni za vezanje na cevkah s tem, da dlake najbolje oblikujemo z žiletko. Prav tako se zelo izkažejo tudi nagajivčki (Wolly Bugger), še posebno, če spodaj uporabimo cevko iz volframa. Zelo dobro se izkažejo tudi ob modularnem sestavljanju, o čemer smo pisali že prej.

Vezanje muh na cevkah povprečnemu vezalcu praviloma ne povzroča nikakršnih težav. Prej nasprotno, saj so po navadi to bolj enostavne muhe za vezanje, kot na primer kakšni realistični posnetki, saj gre večinoma za malo večje in domišljajske muhe. Potrebno je le osnovno vezalno orodje in nekaj, kar med vezanjem drži cevko. To pa so različne vrste igel. Lahko jih kupimo kot dodatek k muharskim primežem. Obstaja več vrst takšnih igel in njihova cena navadno ne presega desetih evrov. Lahko pa uporabimo karkoli kovinskega, ki dovolj trdno drži cevko, na katero bomo vezali. Nobena od igel pa ne preprečuje vrtenja cevke, če vežemo premočno, zato se moramo najprej vedno malo prilagoditi na orodje. Igle lahko po potrebi ovijamo z lepilnim trakom in jim povečamo premer, s čimer otežimo vrtenje cevke in omogočimo močnejšo silo pritiska vezne niti.

Drugi pomembni del so cevke, na katere vežemo. Lahko se odločimo za kovinske ali plastične. Med kovinske,

ki jih lahko kupimo pripravljene, spadajo medeninaste, aluminijaste in v zadnjem času tudi volframove. Pri vseh kovinskih po navadi znotraj vstavimo primerno plastično cevko, ki štiti najlon pred obrabo. Pomembno je, da se tesno prilegata, sicer se med vezanjem lahko zgornja vrtil. Lahko sicer vežemo tudi neposredno na kovinsko cevko, vendar po lastnih izkušnjah tega ne priporočam.

Plastične cevke lahko uporabimo tudi same. Tako kot kovinske so tudi te lahko izdelane posebej za ta namen ali pa pač uporabimo karkoli. Moje prve muhe na cevkah so bile narejene za morje iz paličic za ušesa in so tesno sedle na igle, ki smo jih imeli v šiviljskem priboru. Še vedno si kdaj naredim serijo teh muh, saj so se izkazale za zelo učinkovite.

V obeh primerih vezave (na kovinske ali plastične cevke) moramo najprej zadnji del cevke odebeliti z vžigalnikom. Tako omejimo naleganje kovinske cevke ali pa zdrs vezalne niti, če vežemo neposredno na plastično cevko. Večina vezalcev zadaj cevke niti ne poveže, pač pa pusti malo prostora za kratko silikonsko cev, ki jo kasneje natakne zadaj na muho in vanjo z druge strani utrdi uho navezanega trnka. Tako zagotovijo njegov pravi položaj med ribolovom. Drugi imajo raje zadaj prosto gibljiv trnek. Po mojih izkušnjah se dogaja, da se zaradi sunkov pri metih zadnji deli muh brez silikonske cevke lahko poškodujejo, zato raje uporabljam cevko

ali pa nekakšno mehkejšo kroglico, ki ublaži sunke.

Vedno vežemo od zadaj proti glavi muhe. Postopki so enaki, kot bi vezali na hrbitšče trnkov, le da je tu osnova cevka. Lahko jo tudi obežujemo, skratka: vse, kar počnemo med običajno vezavo, lahko naredimo tudi pri tej. Tudi zaključni vozel ni izjema. Lahko naredimo glavo ali pa uporabimo katerega od sodobnih dodatkov, kot so kovinske kroglice, tako imenovane »kone« in razni diski. Vedno pustimo približno 1,5 do 2 milimetra cevi spredaj, ki jo zopet odebelimo z vžigalnikom in tako zaobljimo njen rob in »zapremo« muho tudi spredaj.

Vloga diskov na muhah je, da razširijo vodni tok okoli muhe in preprečujejo, da bi se njene fibre med potjo skozi vodo uklonile nazaj in sploščile. Zato so zelo uporabni, kadar želimo, da muha deluje večje, bolj košato in tako vidno v vodi. Nekateri so narejeni z luknjicami, ki s kombinacijo vodnega in zračnega curka še dodatno pripomorejo h gibljivosti in privlačnosti naših muh.

Med tradicionalnimi slovenskimi muhami takšne na cevkah še niso naše pravega mesta, kar pa ne pomeni, da si ga ne zaslužijo in da se v prihodnjih rodovih to ne bo spremenilo. V mednarodnih krogih namreč zanje že velja, da si zaslužijo mesto v naboru muh prav vsakega muharja. Nekateri med nami so že seznanjeni in imajo izkušnje s cevkami, vsem drugim pa predlagam, da jih ne spregledajo, ker se zelo lahko zgodi, da jim bo nekoč še žal.

Tomaž Modic

Nadevan paradižnik s surovim mesom tolstolobika in pečeno meso tolstolobika z melancanami

Tudi tokrat bomo predstavili jedi iz sladkovodnih rib, ki jih pripravljajo v tujih državah. Spoznali boste dve jedi iz tolstolobika – nadevan paradižnik s surovim mesom tolstolobika in pečeno meso tolstolobika z melancanami. Prva jed prihaja iz Italije, druga pa iz Tunizije. Obe sta nastajali v prijetnem okolju račkega ribnika v družbi članov Ribiškega društva Rače in gostov. Pri mizi so se nam pridružili tudi udeleženci tabora mladih ribičev, ki je potekal v tistem času v organizaciji Ribiškega društva Rače.

Nadevan paradižnik s surovim mesom tolstolobika

Za pripravo jedi za štiri osebe potrebujemo:

- 60 dag mesa tolstolobika (lahko tudi katere druge ribe)
- 8 paradižnikov
- 10 dag kislil kumar
- 3 dag kaper
- 3 fileje slanil inčunov
- 2 dag zelenega popra (celega, iz slanice)
- 2 dag sesekljanega peteršilja
- nekaj kapljic konjaka ali vinjaka
- ščepec kajenskega popra
- 2 do 3 rumenjake
- 4 rezine toasta
- sol
- poper

Paradižnikom odrežemo peclje in jim z žlico izdobljemo meso. Surovo ribje meso sesekljamo in dodamo začimbe, naribane kumare, konjak in rumenjake. Vse zmešamo in maso damo za pol ure v hladilnik, potem pa z njo nadevamo paradižnike. Po vrhu potresemo popečene kockice toasta.

Ob jedi priporočamo belo suho vino.

Nadevan paradižnik s surovim mesom tolstolobika

Pečeno meso tolstolobika z melancanami

Za pripravo jedi za šest oseb potrebujemo:

- 1,5 kg filejev tolstolobika ali soma
- 1 kg melancan
- 0,5 kg paradižnika
- 0,5 kg čebule
- 8 strokov česna
- 4 rdeče paprike za pečenje
- šopek peteršilja
- 4 dag sušenega paradižnika
- 2 do 3 dag sušene dimljene paprike
- šopek vinske rutice
- 2 dl olja
- 1 limono
- 2 dl belega suhega vina
- malo sladkorja ali medu
- maslo za premaz posode za peko
- drobtine po potrebi
- sol, poper

Pečeno meso tolstolobika z melancanami

Ribje fileje narežemo na kocke, jih posolimo in popopravimo ter pokapamo z limoninim sokom. Melancane olupimo in narežemo na približno 1 cm debele kolobarje. Cele rdeče paprike popečemo, olupimo in narežemo na rezine. Paradižnik olupimo in naribamo z ribežnom. Na olju dušimo nasekljano čebulo, dodamo ribje meso, sesekljan česen, narezan sušen paradižnik, polovico nasekljanega peteršilja in vse skupaj dušimo. Dodamo še dimljeno papriko in zalijemo z vinom. Ko zavre, postavimo posodo na stran.

Vinsko rutico sesekljamo, posujemo po ribjem mesu in dodamo še na rezine narezano pečeno papriko. Posebej v ponvi popečemo melancane. Ko so pečeni, jih damo na krpo, da le-ta popije olje, in jih solimo. Popečene melancane položimo na vrhu po ribjem mesu, tako da prekrijemo vso površino. Čez prelijemo nariban paradižnik. Po potrebi lahko dodamo žličko sladkorja ali medu. Če menimo, da je preveč tekoče, po vrhu posujemo še malo drobtin.

Vse skupaj damo v pekač, ki smo ga predhodno premazali z maslom, in pečemo v pečici 30 do 40 minut. Ko je jed pečena, jo po vrhu posujemo z nasekljanim peteršiljem. Zraven jedi postrežemo slan krompir.

Ob jedi priporočamo cviček ali rdeče suho vino.

Borut Jerše

SEKS		RAZLIČICA, INAČICA	SLOVENSKI SLIKAR (IME IN PRIIMEK)	IME FILMSKE IGRALKE TURNER	NEKDANJA FIZIKALNA MERSKA ENOTA ZA DELO	MANDLJEVA ALI LEŠNIKOVA SLADICA, NUGAT	---- VON BISMARCK	REKA PRI LINZU V AVSTRIJI STÓPITEV SNOVI	NEUŽITNA GOBA SIVKASTE BARVE (DVE BESEDI)	NAJVIŠJI ČIN V VOJNI MORNARICI	VLEČENJE	BISTVO, SUKUS, EKSTRAKT	UTEŽNA ENOTA NA BLIŽNJEM VZHODU	NAREČNI IZRAZ ZA VODNI VRTINEC
NEŽNOST, GLADKOST														
SLAVNI ITALIJANSKI TENORIST (LUCIANO)														
VELIKA OPICA Z BORNEA IN SUMATRE														
OKENCE					DEL VRATU KAMEN ZA BRUŠENJE KOSE									
BIVALIŠČE UMRLEGA PRI ST. SLOVANIH				ČETRTRI IN PRVI SAMOGLASNIK			Naš PISATELJ (ANTON) RIM.BOGINJA PLODNOSTI							
OSEBNI ZAIIMEK ŽENSKEGA SPOLA				STOTINKA NEKDANJEGA TOLARJA EDVARD KOČBEK							IME IGRALKE RINE			
SPROŽITEV OROŽJA						KOROŠKA GORA						IME POPEVKARJA KERSHAWA		
ŽENSKA ŽRTEV TERORISTOV						POVABLJENEC NA POROKO						ENOTA ZA SVETLOBNO OBCUITLJIVOST FILMA		

SESTAVIL JOŽE PETELIN

Sudoku (japonsko 数独: sūdoku) je **logična uganka**, katere cilj je zapolniti kvadratno mrežo, po navadi velikosti 9 × 9, s števili od 1 do 9. Vsako število se lahko pojavi samo enkrat v vsakem stolpcu, vsaki vrstici in vsakem manjšem kvadratu, velikosti 3 × 3. V mreži so nekatera števila že zapisana. Za rešitev uganke je potreben **logičen** razmislek, pri težjih pa tudi nekoliko **kombinatorike** oziroma poskušanja in vračanja.

Tale sudoku je med lažjimi. V koliko minutah ga boste rešili?

8 7 9 6 5 4 3 2 1
 9 8 7 6 5 4 3 2 1
 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 2 3 4 5 6 7 8 9 1
 3 4 5 6 7 8 9 1 2
 4 5 6 7 8 9 1 2 3
 5 6 7 8 9 1 2 3 4
 6 7 8 9 1 2 3 4 5
 7 8 9 1 2 3 4 5 6
 8 9 1 2 3 4 5 6 7

	7		6	4		8		
4	8			2	7			
				5		4		6
7		3			2		4	
			4					7
		9			1		6	8
	2		5	1				
3			7				1	4
		4			6	7		

Rešitev križanke:

V	S	V	J	V	S	V	K	L	V	L
K	I	N	V	E	C	F	E	L	S	R
V	I	N	I	L	O	L	S	V	A	N
Č	I	O	I	G	O	L	O	V	A	N
C	N	E	V	A	N	E	G	O	L	T
S	I	B	I	N	A	N	G	O	V	A
I	R	E	D	I	R	E	D	I	R	E
N	A	E	D	N	A	S	O	L	E	N
E	L	M	T	V	A					
S	P	A	T	V	A					
C	A	G	A	C	A					
R	A	R	A	R	A	R	A	R	A	R
K	A	I	K	A	I	K	A	I	K	A
J	B	O	J	B	O	J	B	O	J	B

Vipava (foto Hany Bany)